

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 19. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 138/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzīnumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 138/02	Lieta C-95/19: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. februāra spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Agenzia delle Dogane/Silcompa SpA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 76/308/EEK – 6. un 8. pants, kā arī 12. panta 1. – 3. punkts – Savstarpēja palīdzība konkrētu prasījumu piedziņā – Akcīzes nodoklis, ko divās dalībvalstīs uzliek par vieniem un tiem pašiem darījumiem – Direktīva 92/12/EK – 6. un 20. pants – Preču laišana apgrozībā – Administratīvā pavaddokumenta viltošana – Akcīzes preču aprites atliktās nodokļa maksāšanas režīmā pieļauta nelikumība vai pārkāpums – Nelikumīga preču novirze no atliktās nodokļa maksāšanas režīma – “Nodokļu piedziņas prasību dublēšanās” saistībā ar akcīzes nodokli – Lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu veikta kontrole – Citas dalībvalsts kompetento iestāžu lūguma sniegt palīdzību noraidījums – Nosacījumi)	2
---------------	--	---

2021/C 138/03	Lieta C-389/19 P: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Somijas Republika, Eiropas Parlaments, Eiropas Ķimikāliju aģentūra (Apelācija – Regula (EK) Nr. 1907/2006 – Ķimikāliju reģistrēšana, vērtēšana un licencēšana, kā arī šīm vielām piemērojamie ierobežojumi – Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru piešķirta licence svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā, kas ir minētās regulas XIV pielikumā iekļautās vielas, noteiktiem lietojuma veidiem – Vielas, kas rada ļoti lielas bažas – Licences piešķiršanas nosacījumi – Alternatīvu vielu nepieejamības pārbaude)	3
---------------	--	---

2021/C 138/04	Lieta C-403/19: Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 63. pants – Kapitāla brīva aprīte – Uzņēmumu ienākuma nodokļi – Divpusējas konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu – Nodokļu uzlikšana dividendēm, kuras izmaksājusi uzņēmēj sabiedrība nerezidente, kurai jau ir ticis uzlikts nodoklis citā dalībvalstī – Piemērotās nodokļa atlaides maksimālā apmēra noteikšana – Juridiska nodokļu dubultā uzlikšana)	4
2021/C 138/05	Lieta C-604/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļu uzlikšana – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts – 9. panta 1. punkts – 13. panta 1. punkts – 14. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts – Jēdziens “preču piegāde” – No likuma izrietoša nekustamā īpašuma pastāvīgas lietošanas tiesību pārveidošana par pilnām īpašumtiesībām – Pašvaldība, kas iekasē nodevas par pārveidi – Jēdziens “atlīdzība” – Jēdziens “nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds” – Izņēmums – Publisko tiesību subjekti, kas veic darbības vai darījumus valsts iestādes statusā)	4
2021/C 138/06	Lieta C-615/19 P: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – <i>John Dalli</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Prasība par kaitējuma atlīdzību – Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība – Eiropas Komisijas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) apgalvoti prettiesiska rīcība – Komisijas locekļa pienākumu izpildes izbeigšana – OLAF izmeklēšanu regulējošie procesuālie noteikumi – Izmeklēšanas uzsākšana – Tiesības tikt uzklaustam – OLAF Uzraudzības komiteja – Nevainīguma prezumpcija – Apgalvotā kaitējuma novērtējums)	5
2021/C 138/07	Lieta C-658/19: Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde – LESD 258. pants – Direktīva (ES) 2016/680 – Personas datu apstrāde – Noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana un saukšana pie atbildības par tiem – Netransponēšana un transponēšanas pasākumu nepaziņošana – LESD 260. panta 3. punkts – Lūgums piespriest sodanādu un kavējuma naudu)	6
2021/C 138/08	Lieta C-673/19: Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. februāra spriedums (<i>Raad van State</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patvērumu un imigrācija – Direktīva 2008/115/EK – 3., 4., 6. un 15. pants – Bēglis, kas nelikumīgi uzturas dalībvalsts teritorijā – Aizturēšana ar nolūku pārvietot uz citu dalībvalsti – Bēgļa statuss šajā citā dalībvalstī – Neizraidīšanas princips – Atgriešanas lēmuma neesamība – Direktīvas 2008/115 piemērojamība)	7
2021/C 138/09	Lieta C-689/19 P: Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – <i>VodafoneZiggo Group BV</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi – Direktīva 2002/21/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/140/EK – Elektronisko komunikāciju iekšējā tirgus konsolidācija – 7. panta 3. un 7. punkts – Pasākuma projekts, ko par pieejamu padarījusi valsts regulatīvā iestāde – Piekļuves nodrošināšanas noteiktā vietā Nīderlandē vairumtirzniecības tirgus – Kopīga būtiska ietekme tirgū – Eiropas Komisijas komentāri, kuri nosūtīti valsts regulatīvajai iestādei – Valsts regulatīvās iestādes pienākums tos ņemt vērā pēc iespējas pilnīgāk – Piemērošanas joma – LESD 263. pants – Prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – Apstrīdams tiesību akts – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)	7
2021/C 138/10	Lieta C-712/19: Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Novo Banco SA/Junta de Andalucía</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Kapitāla brīva aprīte – Nodokļi – Nodoklis, ar ko apliek kredītiestāžu turētus klientu noguldījumus – Nodokļa atvieglojumi, ko piešķir vienīgi kredītiestādēm, kurām galvenā mītne vai filiāle atrodas Andalūzijas autonomajā apgabalā – Nodokļa atvieglojumi, ko piešķir vienīgi saistībā ar ieguldījumiem šajā autonomajā apgabalā īstenotos projektos – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 401. pants – Aizliegums iekasēt citus valsts nodokļus, kuri ir kvalificējami kā apgrozījuma nodokļi – Jēdziens “apgrozījuma nodoklis” – Būtiskās PVN pazīmes – Neesamība)	8
2021/C 138/11	Lieta C-772/19: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu klasifikācija – Tarifu pozīcijas 8701 un 8705 – Interpretācija – Lidmašīnu tehniskās palīdzības automobīlis)	9

2021/C 138/12	<p>Lieta C-804/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Landesgericht Salzburg</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BU/Markt24 GmbH (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija atsevišķu darba līgumu jomā – II nodaļas 5. iedaļas noteikumi – Piemērojāmība – Vienā dalībvalstī noslēgts līgums par darbu citā dalībvalstī reģistrētā sabiedrībā – Darba neveikšana visā līguma darbības laikā – Valsts jurisdikcijas noteikumu piemērošanas izslēgšana – 21. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts – Jēdziens “vieta, kur vai no kurienes darbinieks pastāvīgi veic darbu” – Darba līgums – Līguma izpildes vieta – Darbinieka pienākumi attiecībā pret savu darba devēju)</p>	10
2021/C 138/13	<p>Lieta C-857/19: Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – LESD 102. pants – Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana – Pilnvaru sadalījums starp Eiropas Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 11. panta 6. punkts – Valsts konkurences iestāžu atbrīvošana no kompetences – Princips <i>ne bis in idem</i> – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants)</p>	11
2021/C 138/14	<p>Lieta C-940/19: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Les Chirurgiens-Dentistes de France u.c./Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Profesionālo kvalifikāciju atzīšana – Direktīva 2005/36/EK – 4.f panta 6. punkts – Valsts tiesiskais regulējums – Pieļauta iespēja daļēji piekļūt kādai no profesijām, uz kurām attiecas profesionālo kvalifikāciju automātiskas atzīšanas mehānisms)</p>	12
2021/C 138/15	<p>Lieta C-129/20: Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (<i>Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – XI/<i>Caisse pour l'avenir des enfants</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 2010/18/ES – Pārskatītais pamatnolīgums par bērna kopšanas atvaļinājumu – Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājumu piešķiršana ir atkarīga no nosacījuma par darba ņēmēja nodarbinātību un uz šī pamata obligātu dalību attiecīgajā sociālā nodrošinājuma shēmā bērna piedzimšanas brīdī)</p>	12
2021/C 138/16	<p>Lieta C-108/19: Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 14. janvāra rīkojums (<i>Curtea de Apel București</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 33. pants – Ar nodokli apliekamu darījumu izpildes vietas noteikšana – Preču piegāde ar transportēšanu – Tādu preču piegāde, kuras nosūta vai transportē piegādātājs vai cita persona viņa vārdā – Pārdošana, izmantojot interneta vietni – Preču pārvadājuma līgums, ko pircējs ir noslēdzis ar piegādātāja ieteiktu sabiedrību)</p>	13
2021/C 138/17	<p>Lieta C-706/19 P: Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 20. janvāra rīkojums – CCPL – <i>Conorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o./Eiropas Komisija</i> (Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Mazumtirgzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus – Apelācijas sūdzība par nolēmuma motīvu daļu – Acīmredzami nepieņemama apelācijas sūdzība)</p>	14
2021/C 138/18	<p>Lieta C-769/19: Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 14. janvāra rīkojums (<i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret UC, TD (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva 2012/13/ES – Tiesības uz informāciju kriminālprocesā – 6. pants – Aizdomās turēto vai apsūdzēto personu tiesības uz informāciju par to tiesībām – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. otrajā daļā – Lietas izskatīšana saprātīgā termiņā – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta tiesvedības izbeigšana gadījumā, ja tiesnesis konstatē formas trūkumus apsūdzības rakstā – Lietas nodošana atpakaļ prokuroram jauna apsūdzības raksta sagatavošanai – Pieļaujāmība)</p>	14

2021/C 138/19	Lieta C-892/19 P): Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 14. janvāra rīkojums – <i>Camelia Manéa</i> /Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Civildienests – Pagaidu darbinieks – Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums – Lēmums nepagarināt darba līgumu – Lēmuma atsauksana un jauna lēmuma nepagarināt darba līgumu pieņemšana, kas stājās spēkā atsauktā lēmuma pieņemšanas dienā – Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus – Daļēji acimredzami nepieņemama un daļēji acimredzami nepamatota apelācijas sūdzība)	15
2021/C 138/20	Lieta C-105/20: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 21. janvāra rīkojums (<i>Tribunal du travail de Nivelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – UF/ <i>Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Iesniedzējtiesas nolēmums – Precizējumu neesamība par iemesliem, kas pamato nepieciešamību saņemt atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem pamatlietā izskatāmā strīda atrisināšanai – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu acimredzama nepieņemamība)	16
2021/C 138/21	Lieta C-455/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. septembrī iesniedza <i>Sofiyiski rayonen sad</i> (Bulgārija) – Ts.M.Ts., T.M.M.	16
2021/C 138/22	Lieta C-676/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 11. decembrī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Aragón</i> (Spānija) – ASADE – <i>Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón</i>	16
2021/C 138/23	Lieta C-3/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. janvārī iesniedza <i>High Court (Ireland)</i> – FS/ <i>Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection</i>	18
2021/C 138/24	Lieta C-22/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. janvārī iesniedza <i>Supreme Court</i> (Īrija) – SRS, AA/ <i>Minister for Justice and Equality</i>	18
2021/C 138/25	Lieta C-71/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. februārī iesniedza <i>Sofiyiski gradski sad</i> (Bulgārija) – kriminālprocess pret KT	19
2021/C 138/26	Lieta C-72/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. februārī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – SIA “PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Lieta C-78/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 1. februārī iesniedza Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – AS “PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Lieta C-92/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. februārī iesniedza <i>Tribunal du travail de Liège</i> (Beļģija) – VW/ <i>Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)</i>	21
2021/C 138/29	Lieta C-96/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. februārī iesniedza <i>Amtsgericht Bremen</i> (Vācija) – DM/ <i>CTS Eventim AG & Co. KGaA</i>	22
2021/C 138/30	Lieta C-121/21: Prasība, kas celta 2021. gada 26. februārī – Čehijas Republika/Polijas Republika	23
2021/C 138/31	Lieta C-156/21: Prasība, kas celta 2021. gada 11. martā — Ungārija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	24
2021/C 138/32	Lieta C-157/21: Prasība, kas celta 2021. gada 11. martā – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	26
2021/C 138/33	Lieta C-761/19: Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2021. gada 11. janvāra rīkojums – Eiropas Komisija/Ungārija	28
2021/C 138/34	Lieta C-865/19: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2020. gada 30. novembra rīkojums (<i>Tribunal d'instance de Rennes</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG</i>	28

2021/C 138/35	Lieta C-38/20: Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 27. novembra rīkojums (<i>Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ZP/ <i>Delegación del Gobierno en Melilla</i>	28
2021/C 138/36	Lieta C-227/20: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 18. janvāra rīkojums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika	29
2021/C 138/37	Lieta C-335/20: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. janvāra rīkojums (<i>Tribunal du travail du Brabant wallon</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – PR/ <i>Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)</i>	29
2021/C 138/38	Lieta C-407/20: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 25. janvāra rīkojums (<i>Oberlandesgericht Wien</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Österreichische Apothekerkammer/HA</i>	29
2021/C 138/39	Lieta C-512/20: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. janvāra rīkojums (<i>Rechtbank Noord-Holland</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – P/ <i>Swiss International Air Lines AG</i>	29

Vispārējā tiesa

2021/C 138/40	Lieta T-238/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 17. februāra spriedums – <i>Ryanair</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Gaisa transporta tirgus Zviedrijā, no Zviedrijas un uz Zviedriju – Aizdevumu garantijas, kuru mērķis ir atbalstīt aviosabiedrības saistībā ar Covid-19 pandēmiju – Lēmums necelt iebildumus – Valsts atbalsta pasākumu pagaidu regulējums – Pasākums, kas ir paredzēts nopietnu traucējumu novēršanai kādas dalībvalsts tautsaimniecībā – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Vienlīdzīga attieksme – Samērīgums – Kritērijs par Zviedrijas iestāžu izsniegtas licences esamību – Atbalsta pozitīvās ietekmes neizsvēršana ar tā negatīvo ietekmi uz tirdzniecības apstākļiem un uz neizkropļotas konkurences saglabāšanu – LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts – Ratio legis – Pienākums norādīt pamatojumu)	30
2021/C 138/41	Lieta T-259/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 17. februāra spriedums – <i>Ryanair</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Francijas gaisa transporta tirgus – Moratorijs civilās aviācijas nodoklim un solidaritātes nodoklim attiecībā uz aviobiļetēm, kuri jāmaksā ik mēnesi laikposmā no 2020. gada marta līdz decembrim saistībā ar Covid-19 pandēmiju – Lēmums necelt iebildumus – Atbalsts, kas paredzēts ārkārtēja notikuma radīto zaudējumu novēršanai – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Vienlīdzīga attieksme – Kritērijs par Francijas iestāžu izsniegtas licences esamību – Samērīgums – LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Pienākums norādīt pamatojumu)	31
2021/C 138/42	Lieta T-19/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 12. februāra rīkojums – <i>sprd.net/EUIPO</i> – <i>Shirtlabor</i> (“I love”) (Prasība atcelt tiesību aktu – Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “I love” – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts – Deleģētās regulas (ES) 2018/625 16. panta 1. punkta a) apakšpunkta nepiemērojamība – Pierādījumu pieņemamība – Regulas 2017/1001 97. panta 1. punkts – Objektivitāte – Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	31
2021/C 138/43	Lieta T-92/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 11. februāra rīkojums – <i>Fryč</i> /Komisija (Ārpuslīgumiskā atbildība – Valsts atbalsts – Grupu atbrīvojumu regulas – Programma attiecībā uz atbalstu, ko Čehijas iestādes piešķir konkrētiem uzņēmumiem – Komisijas lēmums, ar ko apstiprināta minētā programma – Prasība atcelt aktu, kas noraidīta kā novēlota – Kaitējums, kas esot nodarīts ar Komisijas un Savienības tiesu darbībām – Noilgums – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama – Cēloņsakarība – Daļēji acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	32
2021/C 138/44	Lieta T-176/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 11. februāra rīkojums – <i>Sam McKnight/EUIPO</i> – <i>Carolina Herrera</i> (“COOL GIRL”) (Eiropas Savienības preču zīme – Apstrīdēta lēmuma atsaukšana – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	33
2021/C 138/45	Lieta T-230/20 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 8. februāra rīkojums – PNB Banka/ECB (Pagaidu noregulējums – Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – ECB uzticētie īpašie uzraudzības uzdevumi – Lēmums par kredītiestādes licences anulēšanu – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamības neesamība)	33

2021/C 138/46	Lieta T-748/20: Prasība, kas celta 2020. gada 19. decembrī – Komisija/CEVA u.c.	34
2021/C 138/47	Lieta T-53/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – EVH/Komisija	35
2021/C 138/48	Lieta T-55/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – Stadtwerke Leipzig/Komisija	37
2021/C 138/49	Lieta T-56/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – TEAG/Komisija	37
2021/C 138/50	Lieta T-58/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – GWS Stadtwerke Hameln/Komisija	38
2021/C 138/51	Lieta T-59/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – eins energie in sachsen/Komisija	38
2021/C 138/52	Lieta T-60/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – Naturstrom/Komisija	39
2021/C 138/53	Lieta T-61/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – EnergieVerbund Dresden/Komisija	40
2021/C 138/54	Lieta T-62/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – GGEW/Komisija	40
2021/C 138/55	Lieta T-63/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija	41
2021/C 138/56	Lieta T-64/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – Mainova/Komisija	42
2021/C 138/57	Lieta T-65/21: Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – enercity/Komisija	42
2021/C 138/58	Lieta T-68/21: Prasība, kas celta 2021. gada 28. janvārī – QA/Komisija	43
2021/C 138/59	Lieta T-73/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. februārī – PIC CO/EUIPO – Haribo Ricqlés Zan (“P.I.C. Co.”)	44
2021/C 138/60	Lieta T-77/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. februārī – QC/Komisija	44
2021/C 138/61	Lieta T-88/21: Prasība, kas celta 2021. gada 12. februārī – Paesen/EĀDD	45
2021/C 138/62	Lieta T-93/21: Prasība, kas celta 2021. gada 13. februārī – Creaticon/EUIPO – Paul Hartmann (“SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE”)	46
2021/C 138/63	Lieta T-95/21: Prasība, kas celta 2021. gada 15. februārī – Portugāle/Komisija	47
2021/C 138/64	Lieta T-99/21: Prasība, kas celta 2021. gada 17. februārī – Construcciones Electromecanicas Sabero/EUIPO – Magdalenas de las Heras (“Heras Bareche”)	48
2021/C 138/65	Lieta T-111/21: Prasība, kas celta 2021. gada 19. februārī – Ryanair/Komisija	49
2021/C 138/66	Lieta T-121/21: Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – Suez/Komisija	49
2021/C 138/67	Lieta T-122/21: Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – QI/Komisija	50
2021/C 138/68	Lieta T-124/21: Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – Mariani u.c./Parlaments	51
2021/C 138/69	Lieta T-549/18: Vispārējās tiesas 2021. gada 10. februāra rīkojums – Hexal/EMA	52
2021/C 138/70	Lieta T-511/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 12. februāra rīkojums – Staciwa/Komisija	52
2021/C 138/71	Lieta T-188/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 10. februāra rīkojums – Close un Cegelec/Parlaments	53
2021/C 138/72	Lieta T-507/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 12. februāra rīkojums – Colombani/EĀDD	53

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2021/C 138/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 128, 12.4.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 110, 29.3.2021.

OV C 98, 22.3.2021.

OV C 88, 15.3.2021.

OV C 79, 8.3.2021.

OV C 72, 1.3.2021.

OV C 62, 22.2.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. februāra spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Agenzia delle Dogane/Silcompa SpA*

(Lieta C-95/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 76/308/EEK – 6. un 8. pants, kā arī 12. panta 1. – 3. punkts – Savstarpēja palīdzība konkrētu prasījumu piedziņā – Akcīzes nodoklis, ko divās dalībvalstīs uzliek par vieniem un tiem pašiem darījumiem – Direktīva 92/12/EK – 6. un 20. pants – Preču laišana apgrozībā – Administratīvā pavaddokumenta viltošana – Akcīzes preču aprites atliktās nodokļa maksāšanas režīmā pieļauta nelikumība vai pārkāpums – Nelikumīga preču novirze no atliktās nodokļa maksāšanas režīma – “Nodokļu piedziņas prasību dublēšanās” saistībā ar akcīzes nodokli – Lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu veiktā kontrole – Citas dalībvalsts kompetento iestāžu lūguma sniegt palīdzību noraidījums – Nosacījumi)

(2021/C 138/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa*Corte suprema di cassazione***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Agenzia delle Dogane*Atbildētāja: *Silcompa SpA***Rezolutīvā daļa**

12. panta 3. punkts Padomes Direktīva 76/308/EEK (1976. gada 15. marts) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2001/44/EK (2001. gada 15. jūnijs), to lasot kopā ar Padomes Direktīvas 92/12/EEK (1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/108/EEK (1992. gada 14. decembris), 20. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ceļot prasību par iebildumiem attiecībā uz piedziņas lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī veiktajiem izpildes pasākumiem, šis dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties apmierināt akcīzes nodokļa piedziņas pieprasījumu, ko otrās dalībvalsts kompetentās iestādes ir iesniegušas par preču nelikumīgu novirzi no atlikšanas režīma Direktīvas 92/12, kas ir grozīta ar Direktīvu 92/108, 6. panta 1. punkta izpratnē, ja šis lūgums ir balstīts uz faktiem par tiem pašiem eksporta darījumiem, kuri jau ir to pašu akcīzes nodokļa piedziņas pamatā lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 182, 27.5.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Somijas Republika, Eiropas Parlaments, Eiropas Ķimikāliju aģentūra

(Lieta C-389/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Regula (EK) Nr. 1907/2006 – Ķimikāliju reģistrēšana, vērtēšana un licencēšana, kā arī šīm vielām piemērojamie ierobežojumi – Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru piešķirta licence svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā, kas ir minētās regulas XIV pielikumā iekļautās vielas, noteiktiem lietojuma veidiem – Vielas, kas rada ļoti lielas bažas – Licences piešķiršanas nosacījumi – Alternatīvu vielu nepieejamības pārbaude)

(2021/C 138/03)

Tiesvedības valoda – zviedru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Lindenthal un K. Mifsud-Bonnici, kā arī G. Tolstoy, vēlāk – R. Lindenthal un K. Mifsud-Bonnici, pārstāvji, kuriem palīdz K. Nordlander, advokat.)

Otrs lietas dalībnieks: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder un A. Falk, vēlāk – O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev un H. Eklinder), Dānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji J. Nymann-Lindgren, M. S. Wolff un P. Z. L. Ngo, vēlāk – J. Nymann-Lindgren un M. S. Wolff), Somijas Republika (pārstāvis: S. Hartikainen), Eiropas Parlaments (pārstāvji: C. A. Neergaard, A. Tamás un C. Biz), Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji: sākotnēji M. Heikkilä, W. Broere un C. Schultheiss, vēlāk – M. Heikkilä, W. Broere un J. Löfgren)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 7. marta sprieduma Zviedrija/Komisija (T-837/16, EU:T:2019:144) rezolutīvās daļas 2) punktu.
- 2) Pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt.
- 3) Saglabāt spēkā Komisijas Īstenošanas lēmuma C(2016) 5644 final (2016. gada 7. septembris), ar kuru tiek piešķirta licence dažiem svina sulfohromāta dzeltenā un svina hromāta, molibdāta un sulfāta sarkanā izmantošanas veidiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, iedarbību līdz brīdim, kad Eiropas Komisija no jauna būs pieņēmusi lēmumu par DCC Maastricht BV iesniegto licences pieteikumu.
- 4) Eiropas Komisija, Zviedrijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Somijas Republika, Eiropas Parlaments un Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) paši sedz savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 246, 22.7.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics*

(Lieta C-403/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 63. pants – Kapitāla brīva aprīte – Uzņēmumu ienākuma nodokļi – Divpusējas konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu – Nodokļu uzlikšana dividendēm, kuras izmaksājusi uzņēmēj sabiedrība nerezidente, kurai jau ir ticis uzlikts nodoklis citā dalībvalstī – Piemērotās nodokļa atlaides maksimālā apmēra noteikšana – Juridiska nodokļu dubultā uzlikšana)

(2021/C 138/04)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Société Générale SA*

Atbildētājs: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Rezolutīvā daļa

LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru – īstenojot sistēmu, kuras mērķis ir kompensēt nodokļu dubulto uzlikšanu dividendēm, ko ir saņēmusi sabiedrība, kura ir gan reģistrēta šajā dalībvalstī, gan ir tās uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja un [par šīm dividendēm] ir samaksājusi nodokli kādā citā dalībvalstī, – šādi sabiedrībai tiek piešķirta nodokļa atlaide, kuras maksimālais apmērs nepārsniedz summu, ko šī pirmā dalībvalsts saņemtu, ja tikai šīs dividendes tiktu apliktas ar uzņēmumu ienākuma nodokli, nekompensējot pilnā apmērā šajā citā dalībvalstī veiktu maksājumu.

⁽¹⁾ OV C 270, 12.8.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Gmina Wrocław/Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej*

(Lieta C-604/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļu uzlikšana – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts – 9. panta 1. punkts – 13. panta 1. punkts – 14. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts – Jēdziens “preču piegāde” – No likuma izrietoša nekustamā īpašuma pastāvīgas lietošanas tiesību pārveidošana par pilnām īpašumtiesībām – Pašvaldība, kas iekasē nodevas par pārveidi – Jēdziens “atlīdzība” – Jēdziens “nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds” – Izņēmums – Publisko tiesību subjekti, kas veic darbības vai darījumus valsts iestādes statusā)

(2021/C 138/05)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Gmina Wrocław*

Atbildētājs: *Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nekustamā īpašuma pastāvīgas lietošanas tiesību pārveidošana par pilnām īpašumtiesībām, kas paredzēta valsts tiesību aktos, maksājot par to nodevu, ir uzskatāma par preču piegādi šīs tiesību normas izpratnē.
- 2) Direktīva 2006/112 ir jāinterpretē tādējādi, ka, pārveidojot nekustamā īpašuma pastāvīgas lietošanas tiesības par pilnām īpašumtiesībām, kas paredzēts valsts tiesību aktos un par ko lietas īpašnieci pašvaldībai tiek samaksāta nodeva, kura tai ļauj no tā gūt ilglaicīgus ienākumus – tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, šī pašvaldība rīkojas kā nodokļa maksātāja šīs direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē un nerīkojas kā valsts iestāde minētās direktīvas 13. panta 1. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 383, 11.11.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – *John Dalli*/Eiropas Komisija

(Lieta C-615/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Prasība par kaitējuma atlīdzību – Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība – Eiropas Komisijas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) apgalvoti prettiesiska rīcība – Komisijas locekļa pienākumu izpildes izbeigšana – OLAF izmeklēšanu regulējošie procesuālie noteikumi – Izmeklēšanas uzsākšana – Tiesības tikt uzklaustam – OLAF Uzraudzības komiteja – Nevainīguma prezumpcija – Apgalvotā kaitējuma novērtējums)

(2021/C 138/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *John Dalli* (pārstāvji: *L. Levi* un *S. Rodrigues*, *avocats*)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: *J.-P. Keppenne* un *J. Baquero Cruz*)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *J. Dalli* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 328, 30.9.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste**(Lieta C-658/19) ⁽¹⁾****(Valsts pienākumu neizpilde – LESD 258. pants – Direktīva (ES) 2016/680 – Personas datu apstrāde – Noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana un saukšana pie atbildības par tiem – Netransponēšana un transponēšanas pasākumu nepaziņošana – LESD 260. panta 3. punkts – Lūgums piespriest sodanaudu un kavējuma naudu)**

(2021/C 138/07)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Nardi, G. von Rintelen un S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis: L. Aguilera Ruiz)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Rezolutīvā daļa

- 1) Argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās nepieņēmusi normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI, un līdz ar to nepaziņojusi šos aktus Eiropas Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 63. pantā paredzētos pienākumus.
- 2) Spānijas Karaliste ir turpinājusi savu pienākumu neizpildi, jo dienā, kad Tiesa izvērtēja faktus, tā nebija nedz pieņēmusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai savās valsts tiesībās transponētu Direktīvas 2016/680 normas, nedz līdz ar to paziņojusi šos pasākumus Eiropas Komisijai.
- 3) Gadījumā, ja rezolutīvās daļas 1. punktā konstatētā pienākumu neizpilde turpinās šā sprieduma pasludināšanas dienā, Spānijas Karaliste maksā Eiropas Komisijai kavējuma naudu 89 000 EUR dienā par laiku no šīs dienas līdz brīdim, kad šī dalībvalsts būs izbeigusi konstatēto pienākumu neizpildi.
- 4) Spānijas Karaliste maksā Eiropas Komisijai sodanaudu 15 000 000 EUR.
- 5) Spānijas Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 6) Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 357, 21.10.2019.

Tiesas (piektā palāta) 2021. gada 24. februāra spriedums (*Raad van State* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – M, A, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*/*Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, T

(Lieta C-673/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patvērums un imigrācija – Direktīva 2008/115/EK – 3., 4., 6. un 15. pants – Bēglis, kas nelikumīgi uzturas dalībvalsts teritorijā – Aizturēšana ar nolūku pārvietot uz citu dalībvalsti – Bēgļa statuss šajā citā dalībvalstī – Neizraidīšanas princips – Atgriešanas lēmuma neesamība – Direktīvas 2008/115 piemērojamība)

(2021/C 138/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāji: M, A, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Atbildētāji: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, T

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 3., 4., 6. un 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij aizturēt trešās valsts valstspiederīgo, kurš nelikumīgi uzturas tās teritorijā, lai veiktu šī valstspiederīgā piespiedu pārvietošanu uz citu dalībvalsti, kurā minētajam valstspiederīgajam ir bēgļa statuss, ja pats valstspiederīgais ir atteicies izpildīt attiecībā uz viņu izdoto rīkojumu doties uz šo citu dalībvalsti un ja attiecībā uz viņu nav iespējams pieņemt atgriešanas lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 423, 16.12.2019.

Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums – *VodafoneZiggo Group BV*/Eiropas Komisija

(Lieta C-689/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi – Direktīva 2002/21/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/140/EK – Elektronisko komunikāciju iekšējā tirgus konsolidācija – 7. panta 3. un 7. punkts – Pasākuma projekts, ko par pieejamu padarījusi valsts regulatīvā iestāde – Piekļuves nodrošināšanas noteiktā vietā Nīderlandē vairumtirdzniecības tirgus – Kopīga būtiska ietekme tirgū – Eiropas Komisijas komentāri, kuri nosūtīti valsts regulatīvajai iestādei – Valsts regulatīvās iestādes pienākums tos ņemt vērā pēc iespējas pilnīgāk – Piemērošanas joma – LESD 263. pants – Prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – Apstrīdams tiesību akts – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)

(2021/C 138/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *VodafoneZiggo Group BV* (pārstāvji: W. Knibbeler, A. Pliego Selie un B.A. Verheijen, advocaten)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Nicolae un G. Braun)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) VodafoneZiggo Group BV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 372, 4.11.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Tribunal Supremo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Novo Banco SA/Junta de Andalucía*

(Lieta C-712/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Kapitāla brīva aprīte – Nodokļi – Nodoklis, ar ko apliek kredītiestāžu turētus klientu noguldījumus – Nodokļa atvieglojumi, ko piešķir vienīgi kredītiestādēm, kurām galvenā mītne vai filiāle atrodas Andalūzijas autonomajā apgabalā – Nodokļa atvieglojumi, ko piešķir vienīgi saistībā ar ieguldījumiem šajā autonomajā apgabalā īstenotos projektos – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 401. pants – Aizliegums iekasēt citus valsts nodokļus, kuri ir kvalificējami kā apgrozījuma nodokļi – Jēdziens “apgrozījuma nodoklis” – Būtiskās PVN pazīmes – Neesamība)

(2021/C 138/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Novo Banco SA*

Atbildētāja: *Junta de Andalucía*

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 49. pantā nostiprinātā brīvība veikt uzņēmējdarbību ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz atvieglojumiem, kas piemērojami tāda nodokļa bruto summai, ar kuru apliek noguldījumus, ko izvietojusi tādu kredītiestāžu klienti, kurām galvenā mītne vai filiāles atrodas kādas dalībvalsts konkrētā reģionā,

— tā nepieļauj šā nodokļa bruto summas samazinājumu 200 000 EUR apmērā, kas attiecināms uz kredītiestādēm, kurām galvenā mītne atrodas šajā reģionā;

— tā pieļauj minētā nodokļa bruto summas samazinājumu 5 000 EUR apmērā par katru minētajā reģionā izveidoto filiāli, kas palielināms līdz pat 7 500 EUR par katru filiāli, kura atrodas komūnā ar mazāk nekā 2 000 iedzīvotājiem, ja vien konkrētajos apstākļos šie atvieglojumi nerada tādu diskrimināciju attiecīgo kredītiestāžu mītnesvietas dēļ, kas nebūtu attaisnojama, bet par to ir jāpārlicinās iesniedzējtiesai.

LESD 63. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz nodokli, ar kuru apliek noguldījumus, ko izvietojusi tādu kredītiestāžu klienti, kurām galvenā mītne vai filiāles atrodas kādas dalībvalsts konkrētā reģionā, tas nepieļauj atvieglojumus, proti, šā nodokļa bruto summas samazināšanu par tādu kredītu, aizdevumu un ieguldījumu summu, kas paredzēti šajā reģionā īstenotiem projektiem, ciktāl ar šiem atvieglojumiem ir paredzēts sasniegt tikai saimniecisku mērķi.

- 2) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 401. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesību aktu, ar ko ieviests nodoklis, kurš kredītiestādēm ir jāmaksā par klientu noguldījumu izvietojumu, kura nodokļa bāze ir vienāda ar šo noguldījumu ceturksņa atlikumu aritmētisko vidējo lielumu un kura samaksas pienākumu nodokļa maksātājs nevar nodot tālāk trešām personām.

⁽¹⁾ OV C 423, 16.12.2019.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien*

(Lieta C-772/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu klasifikācija – Tarifu pozīcijas 8701 un 8705 – Interpretācija – Lidmašīnu tehniskās palīdzības automobīlis)

(2021/C 138/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bartosch Airport Supply Services GmbH*

Atbildētāja: *Zollamt Wien*

Rezolutīvā daļa

Kombinētā nomenklatūra, kas ietverta I pielikumā Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, redakcijā, kas izriet no Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2016/1821 (2016. gada 6. oktobris) ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs nomenklatūras pozīcija 8705 neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas paredzēti gaisakuģu vilkšanai un stumšanai, sauktiem par "lidmašīnu tehniskās palīdzības automobīļiem", jo šie transportlīdzekļi ietilpst minētās nomenklatūras pozīcijā 8701.

⁽¹⁾ OV C 27, 27.1.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Landesgericht Salzburg* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BU/Markt24 GmbH

(Lieta C-804/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija atsevišķu darba līgumu jomā – II nodaļas 5. iedaļas noteikumi – Piemērojamība – Vienā dalībvalstī noslēgts līgums par darbu citā dalībvalstī reģistrētā sabiedrībā – Darba neveikšana visā līguma darbības laikā – Valsts jurisdikcijas noteikumu piemērošanas izslēgšana – 21. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts – Jēdziens “vieta, kur vai no kurienes darbinieks pastāvīgi veic darbu” – Darba līgums – Līguma izpildes vieta – Darbinieka pienākumi attiecībā pret savu darba devēju)

(2021/C 138/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Salzburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: BU

Atbildētāja: Markt24 GmbH

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās II nodaļas 5. iedaļā “Jurisdikcija attiecībā uz atsevišķiem darba līgumiem” ietvertās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās ir piemērojamas attiecībā uz prasību tiesā, ko darbinieks, kura domicils ir dalībvalstī, ir cēlis pret darba devēju, kura domicils ir citā dalībvalstī, gadījumā, ja darba līgums ir ticis apspriests un noslēgts darbinieka domicila dalībvalstī un tajā ir bijis paredzēts, ka darba izpildes vieta atrodas darba devēja dalībvalstī, lai gan šis darbs nav veikts tāda iemesla dēļ, kurā ir vainojams šis darba devējs.
- 2) Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļas 5. iedaļā ietvertās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā valsts jurisdikcijas noteikumu piemērošana attiecībā uz tādu prasību kā šī sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktā minētā neatkarīgi no tā, vai šie noteikumi izrādās labvēlīgāki darbiniekam.
- 3) Regulas Nr. 1215/2012 21. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda prasība kā šī sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktā minētā var tikt celta tiesās tajā vietā, kurā vai no kuras darbiniekam atbilstoši darba līgumam bija jāisteno savu pienākumu attiecībā uz darba devēju būtiskākā daļa, neskarot šīs regulas 7. panta 5. punktu.

⁽¹⁾ OV C 45, 10.2.2020.

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky*

(Lieta C-857/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – LESD 102. pants – Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana – Pilnvaru sadalījums starp Eiropas Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 11. panta 6. punkts – Valsts konkurences iestāžu atbrīvošana no kompetences – Principi *ne bis in idem* – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants)

(2021/C 138/13)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: Slovak Telekom a.s.

Atbildētājs: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā], 11. panta 6. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu konkurences iestādes ir atbrīvotas no kompetences piemērot LESD 101. un 102. pantu tad, ja Eiropas Komisija uzsāk procedūru, lai pieņemtu lēmumu, ar kuru konstatē šo tiesību normu pārkāpumu, ja vien šis formālais akts attiecas uz tiem pašiem iespējamajiem LESD 101. un 102. panta pārkāpumiem, kurus tajā pašā vai tajos pašos laikposmos izdarījis viens un tas pats vai vieni un tie paši uzņēmumi vienā vai vairākos tajos pašos preču un ģeogrāfiskajos tirgos kā tie, uz kuriem attiecas iepriekš šo iestāžu uzsāktās procedūras.
- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā nostiprinātais princips *ne bis in idem* ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tādiem konkurences tiesību pārkāpumiem kā LESD 102. pantā minētā dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana un ka tas aizliedz atkārtoti vērsties pret uzņēmumu un to sodīt par rīcību, kura vērsta pret konkurenci un par kuru tas ir sodīts vai atbildība ir ņemta ar iepriekšēju lēmumu, kas nav pārsūdzams. Savukārt šis princips nav piemērojams tad, ja pret uzņēmumu atsevišķi un neatkarīgi vēršas un soda dalībvalsts konkurences iestāde un Komisija par LESD 102. panta pārkāpumu attiecībā uz dažādiem preču vai ģeogrāfiskajiem tirgiem vai tad, ja dalībvalsts konkurences iestāde tiek atbrīvota no savas kompetences, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 11. panta 6. punkta pirmo teikumu.

⁽¹⁾ OV C 36, 3.2.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Les Chirugiens-Dentistes de France u.c./Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre*

(Lieta C-940/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Profesionālo kvalifikāciju atzīšana – Direktīva 2005/36/EK – 4.f panta 6. punkts – Valsts tiesiskais regulējums – Pieļauta iespēja daļēji piekļūt kādai no profesijām, uz kurām attiecas profesionālo kvalifikāciju automātiskas atzīšanas mehānisms)

(2021/C 138/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Les chirurgiens-dentistes de France, agrāk – Confédération nationale des syndicats dentaires, Confédération des syndicats médicaux français, Fédération des syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes, Conseil national de l'ordre des infirmiers*

Atbildētāji: *Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/55/ES (2013. gada 20. novembris), 4.f panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tāds tiesiskais regulējums, kurā ir dota iespēja daļēji piekļūt kādai no profesijām, uz kurām attiecas profesionālo kvalifikāciju automātiskas atzīšanas mehānisms, kas paredzēts šīs grozītās direktīvas III sadaļas III nodaļas noteikumos.

⁽¹⁾ OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 25. februāra spriedums (*Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *XI/Caisse pour l'avenir des enfants*

(Lieta C-129/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 2010/18/ES – Pārskatītais pamatnolīgums par bērna kopšanas atvaļinājumu – Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājumu piešķiršana ir atkarīga no nosacījuma par darba ņēmēja nodarbinātību un uz šī pamata obligātu dalību attiecīgajā sociālā nodrošinājuma shēmā bērna piedzimšanas brīdī)

(2021/C 138/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pamatlietas puses

Prasītāja: XI

Atbildētāja: Caisse pour l'avenir des enfants

Rezolutīvā daļa

2009. gada 18. jūnija Pamat nolīguma par vecāku atvaļinājumu (pārstrādāts), kas iekļauts Padomes Direktīvas 2010/18/ES (2010. gada 8. marts), ar ko īsteno pārskatīto BUSINESS EUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC pamat nolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK, pielikumā pārskatītā pamat nolīguma 1. klauzulas 1. punkts, 1. klauzulas 2. punkts un 2. klauzulas 1. punkts, kā arī 3. klauzulas 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājumu piešķiršana ir atkarīga no attiecīgā vecāka nepārtrauktas nodarbinātības vismaz divpadsmit mēnešu laikposmā tieši pirms bērna kopšanas atvaļinājuma sākuma. Turpretim šīs klauzulas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājuma piešķiršana ir atkarīga no vecāka darba ņēmēja statusa bērna piedzimšanas vai adopcijas brīdī.

(¹) OV C 191, 8.6.2020.

Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 14. janvāra rīkojums (*Curtea de Apel București* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți*

(Lieta C-108/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 33. pants – Ar nodokli apliekamu darījumu izpildes vietas noteikšana – Preču piegāde ar transportēšanu – Tādu preču piegāde, kuras nosūta vai transportē piegādātājs vai cita persona viņa vārdā – Pārdošana, izmantojot interneta vietni – Preču pārvadājuma lūgums, ko pircējs ir noslēdzis ar piegādātāja ieteiktu sabiedrību)

(2021/C 138/16)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Krakvet sp. z o.o. sp.k.*

Atbildētāji: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București* un *Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 33. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz precēm, ko kādā dalībvalstī reģistrēts piegādātājs interneta vietnē pārdod pircējiem, kuri atrodas citā dalībvalstī, ja šo preču piegādes nolūkā šie pircēji atbilstoši šī piegādātāja piedāvātajam nosūtīšanas iespējām izvēlas šajā vietnē ieteiktu sabiedrību, ar ko tie noslēdz līgumu, kurš nav tas, ko tie ar minēto piegādātāju ir noslēguši minēto preču iegādes nolūkā, ir jāuzskata, ka šīs preces ir transportējis "piegādātājs vai kāda cita persona viņa vārdā" šī 33. panta izpratnē, ja šī paša piegādātāja loma ir nozīmīgāka saistībā ar iniciatīvu, kā arī ar šo pašu preču būtisko transportēšanas posmu organizēšanu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus atbilstošos pamatlietas apstākļus.

(¹) OV C 172, 20.5.2019.

Tiesas (devītā palāta) 2021. gada 20. janvāra rīkojums – CCPL – *Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o./Eiropas Komisija*

(Lieta C-706/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Mazumtirdzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus – Apelācijas sūdzība par nolēmuma motīvu daļu – Acīmredzami nepieņemama apelācijas sūdzība)

(2021/C 138/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: CCPL – *Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o.* (pārstāvji: sākotnēji S. Bariatti, E. Cucchiara un A. Cutrupi, avvocati, pēc tam E. Cucchiara, avvocato)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji P. Rossi un T. Vecchi, pēc tam P. Rossi, G. Conte un C. Sjödin)

Rezolutīvā daļa

1. Apelācijas sūdzību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu.
2. CCPL – *Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA* un *Coopbox Eastern s.r.o.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 383, 11.11.2019.

Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 14. janvāra rīkojums (*Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret UC, TD

(Lieta C-769/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva 2012/13/ES – Tiesības uz informāciju kriminālprocesā – 6. pants – Aizdomās turēto vai apsūdzēto personu tiesības uz informāciju par to tiesībām – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. otrajā daļa – Lietas izskatīšana saprātīgā termiņā – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta tiesvedības izbeigšana gadījumā, ja tiesnesis konstatē formas trūkumus apsūdzības rakstā – Lietas nodošana atpakaļ prokuroram jauna apsūdzības raksta sagatavošanai – Pieļaujamība)

(2021/C 138/18)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

UC, TD

Piedaloties: Spetsializirana prokuratura

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 6. panta 1., 3. un 4. punkts, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa, kā arī Savienības tiesību pārākuma princips un tiesības uz cilvēka cieņas ievērošanu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā apsūdzības raksta trūkumu gadījumā, ja tā saturs ir neprecīzs, nepilnīgs vai pretrunīgs, netiek pieļauta nekāda iespēja novērst šos trūkumus ar prokurora veiktiem labojumiem sagatavošanas tiesas sēdē, kurā šie trūkumi tiek konstatēti, un tā vietā tiesai tiek noteikts pienākums vienmēr izbeigt tiesvedību un nodot lietu atpakaļ prokuroram jauna apsūdzības raksta sagatavošanai.

(¹) OV C 27, 27.1.2020.

Tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 14. janvāra rīkojums – *Camelia Manéa*/Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs

(Lieta C-892/19 P) (¹)

(Apelācija – Tiesas Reglamenta 181. pants – Civildienests – Pagaidu darbinieks – Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums – Lēmums nepagarināt darba līgumu – Lēmuma atsaukšana un jauna lēmuma nepagarināt darba līgumu pieņemšana, kas stājas spēkā atsauktā lēmuma pieņemšanas dienā – Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus – Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2021/C 138/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Camelia Manéa* (pārstāvis: M.-A. Lucas, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (pārstāvji: M. Garnier un J. Rikkert, kuriem palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Rezolutīvā daļa

1. Apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu.
2. *Camelia Manéa* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 161, 11.05.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 21. janvāra rīkojums (*Tribunal du travail de Nivelles* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *UF/Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)*)

(Lieta C-105/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Iesniedzējtiesas nolēmums – Precizējumu neesamība par iemesliem, kas pamato nepieciešamību saņemt atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem pamatlietā izskatāmā strīda atrisināšanai – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu acīmredzama nepieņemamība)

(2021/C 138/20)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail de Nivelles

Pamatlietas puses

Prasītāja: UF

Atbildētāji: *Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)*

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *tribunal du travail de Nivelles* (Beļģija) ir iesniegusi ar 2020. gada 3. februāra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 175, 25.5.2020.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. septembrī iesniedza *Sofiyski rayonen sad* (Bulgārija) – Ts.M.Ts., T.M.M.

(Lieta C-455/20)

(2021/C 138/21)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ts.M.Ts., T.M.M.

Tiesa (sestā palāta) ar 2021. gada 27. janvāra rīkojumu ir izslēgusi lietu no reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 11. decembrī iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de Aragón* (Spānija) – *ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio/Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón*

(Lieta C-676/20)

(2021/C 138/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Pamatlietas puses

Pieteicēja: ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Atbildētāja: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Savienības tiesībām – LESD ⁽¹⁾ 49. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) ⁽²⁾ 76. un 77. pantu (saistībā ar 74. pantu un XIV pielikumu) – ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj līgumslēdzējām iestādēm vienoties ar privāto tiesību bezpeļņas organizācijām – ne tikai brīvprātīgo apvienībām – par visu veidu sociālo pakalpojumu sniegšanu personām apmaiņā pret izdevumu atlīdzināšanu, neizmantojot Publiskā iepirkuma direktīvā [2014/24/ES] paredzētās procedūras un neatkarīgi no paredzētās vērtības, minētos mehānismus vienkārši iepriekš kvalificējot kā nelīgumiskus?
- 2) Vai ar Savienības tiesībām – LESD 49. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) 76. un 77. pantu (saistībā ar 74. pantu un XIV pielikumu) – ir saderīgs valsts tiesiskais regulējums, ar kuru – saistībā ar vispārējas nozīmes veselības aprūpes vai sociālo pakalpojumu sniegšanu – tiek atļauts atkāpties no publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma, izmantojot saskaņotas darbības metodes, ar to papildinot vai aizstājot pārvaldību ar pašu līdzekļiem, nevis tādēļ, ka šī metode būtu piemērota pienācīgai pakalpojumu sniegšanai, bet gan tālab, lai tiktu sasniegti konkrēti sociālās politikas mērķi, kas ietekmē pakalpojumu sniegšanas veidu vai kuru sasniegšana būtu jānodrošina attiecīgajam pakalpojumu sniedzējam, lai tas tiktu izraudzīts, arī tad, ja paliek spēkā publiskuma, konkurences un pārskatāmības principi?
- 3) Ja tas tā ir, vai ar Savienības tiesībām – iepriekš minētajām normām, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽³⁾ 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir saderīgs tas, ka šī metode tiek piemērota vienīgi bezpeļņas organizācijām – ne tikai brīvprātīgo apvienībām, – pat ja ir ievēroti pārskatāmības un publiskuma principi?
- 4) Vai, ņemot vērā Pakalpojumu direktīvas [2006/123/EK] 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu, var uzskatīt, ka rīcības brīvības piešķiršana līgumslēdzējām iestādēm izmantot saskaņotas darbības, lai uzticētu sociālo un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldību bezpeļņas organizācijām, ir pielīdzināma tam, ka piekļuve šiem pakalpojumiem ir atkarīga no juridiskās formas? Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai ir spēkā tāds valsts tiesiskais regulējums kā jautājumā aplūkotais, attiecībā uz kuru valsts nav paziņojusi Komisijai prasības par juridisko formu iekļaušanu atbilstoši Pakalpojumu direktīvas 15. panta 7. punktam?
- 5) Ja atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem ir apstiprinošas, vai LESD 49. un 56. pants, Publiskā iepirkuma direktīvas [2014/24/ES] 76. un 77. pants (saistībā ar 74. pantu un XIV pielikumu) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 15. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējas iestādes, izvēloties bezpeļņas organizācijas (ne tikai brīvprātīgo apvienības), ar kurām būtu jāvienojas par visu veidu sociālo pakalpojumu sniegšanu personām, papildus minētās direktīvas 2. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem kritērijiem kā vienu no izvēles kritērijiem var paredzēt to, ka *attiecīgā organizācija ir iedibināta pakalpojuma sniegšanas vietā vai ģeogrāfiskajā apgabalā?*

⁽¹⁾ OV 2012, C 326, 47. lpp.

⁽²⁾ OV 2014, L 94, 65. lpp. (par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK).

⁽³⁾ OV 2006, L 376, 36. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. janvārī iesniedza High Court (Ireland) –
FS/Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for
Social Protection**

(Lieta C-3/21)

(2021/C 138/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Ireland)

Pamatlietas puses

Prasītāja: FS

Atbildētāji: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “prasība” [pieprasījums] Regulas Nr. 883/2004⁽¹⁾ 81. panta nozīmē ietver tāda pabalsta periodisku saņemšanu, ko turpina izmaksāt pirmā dalībvalsts – situācijā, kad šo pabalstu būtu pareizāk izmaksāt otrai dalībvalstij, – ikreiz, kad šāds pabalsts tiek izmaksāts, pat pēc sākotnējā pieprasījuma pirmā dalībvalstī un pirmās dalībvalsts sākotnējā lēmuma piešķirt pabalstu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai apstākļos, kuros sociālā nodrošinājuma pieprasījums tiek nepareizi iesniegts izcelsmes dalībvalstī, lai gan tas būtu bijis jāiesniedz otrā dalībvalstī, šīs otras dalībvalsts pienākums – pamatojoties uz Regulas Nr. 883/2004 81. pantu (konkrēti, pienākums uzskatīt izcelsmes dalībvalstī iesniegtu pieprasījumu par pieņemamu citā dalībvalstī) – ir jāinterpretē kā pilnīgi nesaistīts ar prasītājas pienākumu sniegt patiesu informāciju par savu dzīvesvietu saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 76. panta 4. punktu, tādējādi pieprasījums, kas ir ticis nepareizi iesniegts izcelsmes dalībvalstī, šai otrai dalībvalstij ir jāuzskata par pieņemamu 81. panta izpratnē, neņemot vērā, ka otrās dalībvalsts tiesību aktos noteiktajā pieprasījuma iesniegšanas termiņā prasītāja nav sniegusi patiesu informāciju par savu dzīvesvietu saskaņā ar 76. panta 4. punktu?
- 3) Vai Savienības tiesību vispārējais efektivitātes princips nozīmē, ka Savienības tiesībās garantēto tiesību izmantošana ir uzskatāma par neefektīvu tādos apstākļos kā šajā lietā (proti, situācijā, kad Savienības pilsoņi, izmantojot brīvas pārvietošanās tiesības, nav izpildījuši savu pienākumu saskaņā ar 76. panta 4. punktu, pazīnot izcelsmes dalībvalsts sociālās labklājības iestādēm par savas dzīvesvietas valsts maiņu) tādēļ, ka tās dalībvalsts, kurā tiek izmantotas tiesības brīvi pārvietoties, tiesībās tiek prasīts, lai ar pieprasījumu par bērnu pabalsta saņemšanu ar atpakaļejošu datumu Savienības pilsonis būtu vērsies otrā dalībvalstī divpadsmit mēnešu laikā, kā tas noteikts šīs dalībvalsts normatīvajā regulējumā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. janvārī iesniedza Supreme Court (Īrija) –
SRS, AA/Minister for Justice and Equality**

(Lieta C-22/21)

(2021/C 138/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāji: SRS, AA

Atbildētājs: Minister for Justice and Equality

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens "Savienības pilsoņa mājsaimniecības loceklis", kā tas lietots Direktīvas 2004/38/EK⁽¹⁾ 3. pantā, ir definējams tādējādi, ka tas ir vispārēji piemērojams visā Savienībā, un, ja atbilde ir apstiprinoša, kāda ir tā definīcija?
- 2) Ja šo jēdzienu nevar definēt, pēc kādiem kritērijiem tiesnešiem ir jāvērtē pierādījumi, lai valsts tiesas saskaņā ar noteiktu faktoru uzskaitījumu varētu lemt par to, kurš ir un kurš nav Savienības pilsoņa mājsaimniecības loceklis pārvietošanās brīvības izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. februārī iesniedza Sofijski gradski sad (Bulgārija) – kriminālprocess pret KT

(Lieta C-71/21)

(2021/C 138/25)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofijski gradski sad

Pieprasītā persona

KT

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Nolīguma starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Islandi un Norvēģiju 1. panta 2. un 3. punkta normas pieļauj kriminālvajāšanas vajadzībām vienā un tajā pašā lietā izsniegt jaunu tādas personas apcietināšanas orderi, kuras nodošanu kāda Eiropas Savienības dalībvalsts ir noraidījusi, pamatojoties uz šā nolīguma 1. panta 3. punktu kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu?
2. Vai Nolīguma starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par nodošanas procedūru starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Islandi un Norvēģiju 1. panta 3. punkta, Līguma par Eiropas Savienības darbību 21. panta 1. punkta un 67. panta 1. punkta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. panta un 45. panta 1. punkta normas pieļauj, ka dalībvalsts, kurai iesniegts apcietināšanas orderis lietā, kurā cita dalībvalsts jau noraidījusi tās pašas personas nodošanu kriminālvajāšanai tajā pašā lietā, lemj vēlreiz, proti, pēc tam, kad pieprasītā persona, izmantodama savas tiesības brīvi pārvietoties, no valsts, kurā nodošana tika noraidīta, ir pārcēlusies uz valsti, kurai iesniegts jaunais apcietināšanas orderis?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. februārī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts)
(Latvija) – SIA “PRODEX”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Lieta C-72/21)

(2021/C 138/26)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Pieteicēja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: SIA “PRODEX”

Atbildētājs un otra puse kasācijas tiesvedībā: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai kombinētā nomenklatūra, kas ietverta Eiropas Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu ⁽¹⁾ I pielikumā, kurš grozīts ar Komisijas 2011. gada 27. septembra Regulu (ES) Nr. 1006/2011 ⁽²⁾, ir interpretējama tādējādi, ka kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija 4418 20 var ietvert durvju rāmjus, durvju aplodas un sliekšņus kā atsevišķas preces?
- 2) Vai, ievērojot Komisijas 2011. gada 27. septembra Regulas (ES) Nr. 1006/2011, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, I pielikuma Pirmās daļas I sadaļas A apakšsadaļā ietvertu vispārīgo kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumu 2. noteikuma a) punkta pirmo daļu, kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija 4418 20 var ietvert arī nepabeigtus durvju rāmjus, durvju apmales un sliekšņus, ja tiem piemīt gatavu un pabeigtu durvju rāmju, durvju aplodu un sliekšņu pamatīpašības?
- 3) Vai tādas koka plātnes un listes, par kādām ir strīds pamatlietā, kurām ir profils un dekoratīvā apstrāde, kas objektīvi liecina par to sagaidāmo izmantošanu durvju, durvju rāmju, durvju aplodu un sliekšņu izgatavošanai, bet kuras pirms durvju montāžas ir jāpiezāģē pēc garuma, jāizveido savienojuma vietas un, ja nepieciešams, jāiestrādā eņģu vietas un slēdzeņu aizbāžņu vietas, ir klasificējamas kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 4418 20 vai atkarībā no konkrētās plātnes vai listes raksturlielumiem pozīcijās 4411 un 4412?

⁽¹⁾ OV 1987, L 256, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 2. nod., 2. sējums, 382. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1006/2011 (2011. gada 27. septembris), ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 2011, L 282, 1. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 1. februārī iesniedza Administratīvā
apgabaltiesa (Latvija) – AS “PrivatBank”, A, B, Unimain Holdings Limited/Finanšu un kapitāla tirgus
komisija**

(Lieta C-78/21)

(2021/C 138/27)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēji: AS "PrivatBank", A, B, Unimain Holdings Limited

Atbildētāja: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai par kapitāla apriti Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. panta 1. punkta izpratnē ir atzīstami arī Padomes 1988. gada 24. jūnija direktīvas 88/361/EEK par [EKL] 67. panta īstenošanu ⁽¹⁾ I pielikumā minētie finanšu aizdevumi un kredīti, kā arī norēķinu un noguldījumu kontu operācijas ar finanšu iestādēm (tostarp bankām)?
- 2) Vai dalībvalsts kompetentās iestādes noteiktais ierobežojums (kas tiešā veidā neizriet no dalībvalsts normatīvajiem aktiem) noteiktai kredītiestādei dibināt darījuma attiecības un pienākums pārtraukt iesāktās darījuma attiecības ar personām, kas nav Latvijas Republikas pilsoņi, ir uzskatāms par dalībvalsts pasākumu Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. panta 1. punkta izpratnē un kā tāds ierobežo ar to aizsargāto brīvas kapitāla aprites starp dalībvalstīm principu?
- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. panta 1. punktā nostiprinātās brīvas kapitāla aprites ierobežojums ir attaisnojams, lai sasniegtu Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija direktīvas 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK ⁽²⁾, 1. pantā nostiprināto mērķi nepieļaut to, ka Savienības finanšu sistēma tiek izmantota nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai?
- 4) Vai dalībvalsts izvēlētais līdzeklis – pienākums noteiktai kredītiestādei nedibināt darījuma attiecības ar personām, kas nav vienas konkrētas dalībvalsts (Latvijas Republikas) pilsoņi, un pārtraukt tās – ir atbilstošs Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija direktīvas 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK, 1. pantā nostiprinātā mērķa sasniegšanai un tādējādi ir uzskatāms par Līguma par Eiropas Savienības darbību 65. panta 1. punkta "b" apakšpunktā noteikto izņēmumu?

⁽¹⁾ OV 1988, L 178, 5. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 10. nod., 1. sējums, 10. lpp.

⁽²⁾ OV 2015, L 141, 73. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 15. februārī iesniedza Tribunal du travail de Liège (Beļģija) – VW/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Lieta C-92/21)

(2021/C 138/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājs: VW

Atbildētāja: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Prejudiciālie jautājumi

Vai tāds valsts tiesībās paredzēts tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas ir pieejams patvēruma meklētājam, kura starptautiskās aizsardzības pieteikumu ir piedāvāts nodot izskatīšanai citā dalībvalstī, un kam nav nekādas apturošas iedarbības, un šāda iedarbība rodas tikai gadījumā, kad nenovēršamas pārsūtīšanas nolūkā tiek piemērota brīvības atņemšana, ir uzskatāms par efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli Dublīnas III ⁽¹⁾ regulas 27. panta izpratnē?

Vai efektīvs tiesiskās aizsardzības līdzeklis Dublīnas III regulas 27. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka laikposmā, kamēr tiek skatīta pārsūdzība par pārsūtīšanas lēmumu, nav pieļaujams vienīgi izpildīt piespiedu pārsūtīšanas pasākumu, vai arī [tas ir jāinterpretē] tādējādi, ka tiek aizliegts ikviens pasākums, ar ko tiek sagatavota izraidīšana, piemēram, pārvietošana uz citu centru, kurā tiek īstenots atgriešanas plāns attiecībā uz tiem patvēruma meklētājiem, kuru aizsardzības pieteikumu ir piedāvāts nodot izskatīšanai citā Eiropas valstī?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. februārī iesniedza *Amtsgericht Bremen*
(Vācija) – DM/CTS Eventim AG & Co. KGaA

(Lieta C-96/21)

(2021/C 138/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Bremen

Pamatlietas puses

Prasītājs: DM

Atbildētāja: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES ⁽¹⁾ 16. panta l) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka patērētāju atteikuma tiesību nepiemērošanai ir pietiekami, ja tirgotājs patērētājam pakalpojumu saistībā ar brīvā laika pasākumiem nesniedz tieši, bet gan patērētājam pārdod tiesības piekļūt šādam pakalpojumam?

⁽¹⁾ Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 26. februārī – Čehijas Republika/Polijas Republika**(Lieta C-121/21)**

(2021/C 138/30)

*Tiesvedības valoda – poļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, L. Dvořáková un J. Vláčil)*Otra lietas dalībniece:* Polijas Republika**Prasījumi**

Čehijas Republika lūdz Tiesu:

- nospriest, ka Polijas Republika:
 - bez ietekmes uz vidi novērtējuma veikšanas atļaujot pagarināt brūnogļu ieguves koncesijas spēkā esamības termiņu par 6 gadiem, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2011/92 ⁽¹⁾ 4. panta 1. un 2. punkta saistībā ar šīs direktīvas 4. panta 4.–6. punktu, 5. panta 1. un 2. punktu, kā arī 6., 7., 8. un 9. pantu;
 - pieļaujot, ka no izrakteņu ieguves darbību koncesijas piešķiršanas procedūras tiek izslēgta attiecīgā sabiedrības daļa, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2011/92 6. panta 2.–7. punkta, 7. panta 5. punkta, 8. panta, 9. panta un 11. panta 1. punkta;
 - atzīstot, ka lēmums par ietekmes uz vidi novērtējumu ir tūlītēji izpildāms, nav ievērojusi savus pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2011/92 11. panta 1. punkta;
 - neiekļaujot lēmumā par ietekmes uz vidi novērtējumu eventuālu procedūru gadījumam, ja netiktu sniegta piekrišana attiecībā uz Direktīvas 2000/60 ⁽²⁾ 4. panta 5. punktā paredzēto atbrīvojumu piemērošanu attiecīgajām ūdenstilpnēm, tā nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta un b) apakšpunkta ii) punkta;
 - nesniedzot iespēju attiecīgajai sabiedrības daļai un Čehijas Republikai piedalīties procedūrā, kurā tika piešķirta līdz 2026. gadam spēkā esošā izrakteņu ieguves koncesija, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2011/92 6. panta 2.–7. punkta, 7. panta 1., 2. un 5. punkta, kā arī 8. panta;
 - npublicējot izrakteņu ieguves koncesiju, kura ir spēkā līdz 2026. gadam, un saprotamā formā nedarot to zināmu Čehijas Republikai, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2011/92 9. panta 1. un 2. punkta;
 - padarot neiespējamu ierosināt līdz 2026. gadam spēkā esošās izrakteņu ieguves koncesijas pārskatīšanu tiesā, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2011/92 11. panta 1. punkta;
 - npublicējot izrakteņu ieguves koncesiju, kura ir spēkā līdz 2026. gadam, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2003/4 ⁽³⁾ 7. panta;
 - nesniedzot pilnīgu informāciju saistībā ar procedūru, kurā ir piešķirta izrakteņu ieguves koncesija, kas ir spēkā līdz 2026. gadam, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no LES 4. panta 3. punktā noteiktā lojālas sadarbības principa;
 - izrakteņu ieguves koncesijā, kas ir spēkā līdz 2026. gadam, pienācīgā mērā neņemot vērā lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējumu, nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no Direktīvas 2011/92 2. panta 1. punkta kopsakarā ar tās 4. panta 1. punktu;
 - izrakteņu ieguves koncesijā, kas ir spēkā līdz 2026. gadam, pienācīgā mērā neņemot vērā visus nosacījumus, kuri attiecas vidi, nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no Direktīvas 2011/92 8.a panta 1. punkta b) apakšpunkta;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza pamatus, ar kuriem tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Direktīva 2011/92, Direktīva 2000/60 un Direktīva 2003/4, kā arī ES Līgums (lojālas sadarbības princips).

1. Polijas Republika esot ieviesusi valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām bez ietekmes uz vidi novērtējuma veikšanas brūnogļu ieguves koncesiju ir iespējams pagarināt par 6 gadiem un saskaņā ar kurām izrakteņu ieguves darbību koncesijas piešķiršanas process lielākoties nav publisks. Šādi rīkojoties, tā esot pieļāvusi Direktīvas 2011/92 pārkāpumu.
2. Polijas Republika esot pārkāpusi Direktīvu 2011/92, ciktāl tā esot noteikusi, ka lēmums par vides nosacījumiem, kuri piemērojami projektam par ieguves darbību pagarināšanu un paplašināšanu Turovas [Turów] karjerā līdz 2044. gadam, ir ar tūlītēju iedarbību, kā rezultātā ir izslēgta efektīva tiesību aizsardzība tiesā attiecībā uz šo lēmumu. Polijas Republika esot pārkāpusi arī Direktīvu 2000/60, ciktāl lēmums par vides nosacījumiem pienācīgi neaptver visu projekta laikposmu, ņemot vērā izrakteņu ieguves ietekmi uz ūdenstilpņu stāvokli.
3. Polijas Republika esot pārkāpusi Direktīvu 2011/92, ciktāl tā esot padarījusi neiespējamu attiecīgajai sabiedrības daļai un Čehijas Republikai dalību procedūrā, kurā tika piešķirta galīgā koncesija brūnogļu ieguvei Turovā [Turów] līdz 2026. gadam, ciktāl tā neesot publicējusi piešķirto koncesiju un nosūtījusi to Čehijas Republikai novēloti un nepilnīgā stāvoklī, ciktāl Polijas tiesību akti ieinteresētajai sabiedrības daļai liedzot pārbaudīt šādu koncesiju, kā arī ciktāl šajā koncesijā neesot pienācīgi ņemta vērā ietekme uz vidi. Šādā veidā Polijas Republika esot pieļāvusi arī Direktīvas 2003/4 un LES 4. panta 3. punktā noteiktā lojālas sadarbības principa pārkāpumu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2012, L 26, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV 2000, L 327, 1. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV 2003, L 41, 26. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 11. martā — Ungārija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-156/21)

(2021/C 138/31)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér un M. M. Tátrai)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2020/2092 (2020. gada 16. decembris) par vispārēju nosacītības režīmu Savienības budžeta aizsardzībai (¹);

pakārtoti

— atcelt šādas Regulas 2020/2092 normas:

— 4. panta 1. punktu;

— 4. panta 2. punkta h) apakšpunktu;

- 5. panta 2. punktu;
- 5. panta 3. punkta priekšpēdējo teikumu;
- 5. panta 3. punkta pēdējo teikumu;
- 6. panta 3. un 8. punktu

un

- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats par regulas juridiskā pamata nepiemērotību un piemērota juridiskā pamata trūkumu

LESD 322. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kas norādīts kā apstrīdētās regulas juridiskais pamats, ļaujot Savienības likumdevējam pieņemt finanšu noteikumus attiecībā uz Savienības budžeta izpildi, taču minētajā regulā neesot šādu noteikumu. Tāpēc regulas juridiskais pamats neesot piemērots, un šai regulai trūkstot piemērota juridiskā pamata.

2. Otrais pamats par to, ka esot pārkāpts LES 7. pants kopā ar LES 4. panta 1. punktu, 5. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu un LESD 269. pantu

Ar apstrīdētajā regulā paredzēto procedūru saistībā ar specifisku hipotēzi tiekot konkretizēta LES 7. pantā minētā procedūra, taču LES 7. pantā tas neesot pieļauts. LES 7. pants esot pārkāpts un apiets jau ar to vien, ka apstrīdētajā regulā tiek paredzēta tajā noteiktajai procedūrai paralēla procedūra. Regulā paredzētā procedūra esot arī pretrunā LES 4. panta 1. punktā noteiktajam kompetenču sadalījumam, LES 5. panta 2. punktā nostiprinātajam kompetences piešķiršanas principam un LES 13. panta 2. punktā noteiktajam institucionālā līdzsvara principam, kā arī – Tiesai piešķirtās kompetences dēļ – LESD 269. pantam.

3. Trešais pamats par to, ka neesot ievēroti Savienības tiesību vispārējie tiesiskās drošības un normu skaidrības principi

Apstrīdētajā regulā lietotie pamatjēdzieni daļēji neesot definēti un daļēji arī nevarot būt vienveidīgi definējami, un tāpēc ar tiem nevarot pamatot saskaņā ar regulu veicamos vērtējumus un nosakāmos pasākumus, nedz arī ļaut dalībvalstīm pietiekami skaidri no regulas izsecināt, kas no tām tiek sagaidīts jautājumā par to tiesību sistēmām vai iestāžu darbību. Turklāt vairākas konkrētas regulas normas gan atsevišķi, gan kopā radot tik lielu tiesisko nedrošību saistībā ar regulas piemērošanu, ka tiekot pārkāpti Savienības tiesību vispārējie tiesiskās drošības un normu skaidrības principi.

4. Ceturtais pamats par regulas 4. panta 1. punkta atcelšanu

Apstrīdētās regulas 4. panta 1. punkts ļaujot pieņemt pasākumus arī Savienības budžeta vai Savienības finanšu interešu apdraudējuma gadījumā. Tieša skārums vai konkrētas ietekmes neesamības gadījumā pasākumu, kas pieņemami atbilstoši regulai, piemērošana esot uzskatāma par nesamērīgu. Šī tiesību norma esot arī pretrunā tiesiskās drošības principam.

5. Piektais pamats par regulas 4. panta 2. punkta h) apakšpunkta atcelšanu

Konstatēt tiesiskuma principu pārkāpumu un pieņemt pasākumus apstrīdētās regulas 4. panta 2. punkta h) apakšpunkts ļaujot arī tad, ja rodas *citās* situācijas vai iestāžu rīcība, kas attiecas uz Savienības budžeta pareizu finanšu pārvaldību vai Savienības finanšu interešu aizsardzību, taču ar to esot pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo netiek precīzi noteiktas sodāmās rīcības un situācijas.

6. Sestais pamats par regulas 5. panta 2. punkta atcelšanu

Apstrīdētās regulas 5. panta 2. punktā ir noteikts, ka gadījumā, ja tiek veikti pasākumi attiecībā uz kādu dalībvalsti, proti, tai liedzot saņemt naudas līdzekļus no Savienības budžeta, attiecīgās dalībvalsts valdība nav atbrīvota no pienākuma turpināt finansēt programmu galalietotājus atbilstoši saistībām, ko tā uzņēmusies iepriekš. Pirmkārt, iepriekš minētais esot pretrunā regulas juridiskajam pamatam, jo nosaka saistības šo dalībvalstu budžetiem, un, otrkārt, ar to tiek pārkāptas Savienības tiesību normas budžeta deficīta jomā un dalībvalstu vienlīdzības princips.

7. Septītais pamats par regulas 5. panta 3. punkta trešā teikuma atcelšanu

Apstrīdētās regulas 5. panta 3. punkta trešajā teikumā ir noteikts, ka veicamajos pasākumos ir jāņem vērā tiesiskuma principu pārkāpumu raksturs, ilgums, smagums un apmērs; taču tādējādi tiekot apšaubīta konstatētā tiesiskuma principu pārkāpuma saistība ar konkrēto ietekmi uz Savienības budžetu vai Savienības finanšu interesēm, un tāpēc tas neesot saderīgi ar regulas juridisko pamatu un LES 7. pantu. Ar to, ka pasākumi nav noteikti pienācīgi precīzi, tiek pārkāpts arī tiesiskās drošības princips.

8. Astotais pamats par regulas 5. panta 3. punkta pēdējā teikuma atcelšanu

Apstrīdētās regulas 5. panta 3. punkta pēdējā teikumā ir noteikts, ka veicamie pasākumi, *ciktāl iespējams*, ir vērsti uz Savienības darbībām, ko skāruši tiesiskuma principu pārkāpumi; taču tādējādi netiekot nodrošināts, ka pastāv tieša saistība starp konkrēti konstatēto tiesiskuma principu pārkāpumu un veicamajiem pasākumiem, un tāpēc tiekot pārkāpti gan samērīguma princips, gan –saistības starp konkrēti konstatēto tiesiskuma principu pārkāpumu un veicamajiem pasākumiem nepienācīgas noteikšanas dēļ – tiesiskās drošības princips.

9. Devītais pamats par regulas 6. panta 3. un 8. punkta atcelšanu

Apstrīdētās regulas 6. panta 3. un 8. punktā ir noteikts, ka Komisija, veicot novērtējumu, ņem vērā attiecīgo informāciju no pieejamiem avotiem, tostarp Savienības iestāžu, citu attiecīgo starptautisko organizāciju un citu atzīto iestāžu lēmumus, secinājumus un ieteikumus, un, izvērtējot pasākumu, ko plānots noteikt, samērīgumu, ņem vērā šo informāciju un ieteikumus; taču ar to neesot pienācīgi precīzi noteikta izmantotā informācija. Ar to, ka nav pienācīgi noteikts, kādas atsaucis un kādus avotus izmanto Komisija, esot pārkāpts tiesiskās drošības princips.

(¹) OV 2020, L 433I, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2021. gada 11. martā – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-157/21)

(2021/C 138/32)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EU, Euratom) 2020/2092 (2020. gada 16. decembris) par vispārēju nosacītības režīmu Savienības budžeta aizsardzībai (¹) kopumā;

— piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Pamats par spēkā esoša juridiskā pamata neesamību Regulai 2020/2092.

Polija apgalvo, ka regula, kas pieņemta, pamatojoties uz LESD 322. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nevar ietvert norādes par tādu principu pārkāpumu, kas veido jēdzienu "tiesiskums", vai dot Komisijai un Padomei pilnvaras konstatēt dalībvalsts pieļautos šo principu pārkāpumus, un tā rezultātā īstenošanas aktos noteikt aizsardzības pasākumus Savienības budžetam. Turklāt Polija norāda, ka izveidotais mehānisms neatbilst prasībām, kādām ir jāatbilst nosacītības režīmam, un tādēļ tas esot sodu uzlikšanas mehānisms dalībvalstīm par Līgumos noteikto saistību neizpildi.

- 2) Pakārtoti, – gadījumam, ja Tiesa atzītu, ka Savienības likumdevēja kompetencē bija pieņemt Regulu 2020/2092, – pamats par nepareizu juridisko pamatu šai regulai.
- 3) Pakārtoti, – gadījumam, ja Tiesa atzītu, ka Savienības likumdevēja kompetencē bija pieņemt Regulu 2020/2092, – pamats par Protokola (Nr. 2) par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu pārkāpumu.
- 4) Pamats par LESD 296. panta otrās daļas pārkāpumu nepietiekama pamatojuma priekšlikumā Regulai 2020/2092 dēļ.
- 5) Pamats par LES 7. panta pārkāpumu.

Polija norāda, ka ar Regulu 2020/2092 ir izveidots jauns, Līgumos neparedzēts kontroles mehānisms attiecībā uz to, kā dalībvalstis ievēro tiesiskumu, un tādējādi tā rada sekas, kas pielīdzināmas Līgumu grozījumiem. Turklāt, tā kā ar Regulu 2020/2092 izveidotā mehānisma mērķis pārklājas ar LES 7. pantā paredzētās procedūras mērķi, Regula 2020/2092 izraisa to, ka tiek apieta LES 7. pantā paredzētā procedūra, radot šaubas par tās turpmākās piemērošanas lietderību un tātad izraisot tās jēgas zudumu.

- 6) Pamats par LESD 269. panta pirmās daļas pārkāpumu tādēļ, ka "tiesiskuma" vērtība kā LES 2. pantā minētais primāro tiesību jēdziens tiek definēta, izmantojot atvasināto tiesību aktu, proti, Regulu 2020/2092.
- 7) Pamats par LES 4. panta 1. punkta un 2. punkta otrā teikuma, kā arī 5. panta 2. punkta pārkāpumu.

Šajā pamatā tiek paplašināta pirmajā pamatā izvirzītā argumentācija. Polija apgalvo, ka, izveidojot Regulā 2020/2092 paredzēto kontroles mehānismu attiecībā uz to, kā dalībvalstis ievēro tiesiskuma principus, Savienības likumdevējs esot pārkāpis kompetences piešķiršanas principu, kurš noteikts LES 4. panta 1. punktā un 5. panta 2. punktā. Turklāt Polija norāda, ka likumdevējs esot pārkāpis arī LES 4. panta 2. punkta otrajā teikumā noteikto pienākumu respektēt valsts galvenās funkcijas, tostarp valsts teritoriālās integritātes nodrošināšanu, likumības un kārtības uzturēšanu un valsts drošības aizsargāšanu.

- 8) Pamats par vienlīdzīgas attieksmes pret dalībvalstīm principa pārkāpumu (LES 4. panta 2. punkta pirmais teikums).

Polija apgalvo, ka minētās regulas tiesību normās nav garantēts, ka pirms konstatējuma, ka kāda dalībvalsts nav ievērojusi tiesiskuma principus, tiks veikts "dziļš, kvalitatīvs vērtējums", kas būs objektīvs, neitrāls un taisnīgs. Polija turklāt norāda, ka Savienības budžeta aizsardzības pasākumu noteikšanas procedūra rada mazāko un vidējo dalībvalstu tiešu un viennozīmīgu diskrimināciju salīdzinājumā ar lielajām valstīm.

- 9) Pamats par tiesiskās drošības principa pārkāpumu.

Polija apgalvo, ka Regulas 2020/2092 noteikumi, it īpaši 3. pantā un 4. panta 2. punktā paredzētie priekšnoteikumi tam, lai konstatētu tiesiskuma principu pārkāpumu, neatbilst skaidrības un precizitātes prasībām.

- 10) Pamats par samērīguma principa pārkāpumu (LES 5. panta 4. punkts).
- 11) Pamats par pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo izveidotā mehānisma patiesais mērķis esot nevis Savienības budžeta aizsardzība, bet gan LES 7. pantā paredzētās procedūras sākšanas formālo prasību apiešana, ka arī materiāltiesisko prasību procesa uzsākšanai atbilstoši LESD 258. pantam apiešana.

(¹) OV L 2020, 433I, 1. lpp.

Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2021. gada 11. janvāra rīkojums – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-761/19) (¹)

(2021/C 138/33)

Tiesvedības valoda – ungāru

Tiesas piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 77, 9.3.2020.

Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2020. gada 30. novembra rīkojums (Tribunal d'instance de Rennes (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG

(Lieta C-865/19) (¹)

(2021/C 138/34)

Tiesvedības valoda – franču

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 54, 17.2.2020.

Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 27. novembra rīkojums (Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ZP/Delegación del Gobierno en Melilla

(Lieta C-38/20) (¹)

(2021/C 138/35)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 137, 27.4.2020.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 18. janvāra rīkojums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika**(Lieta C-227/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/36)

Tiesvedības valoda – itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 255, 03.08.2020.**Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. janvāra rīkojums (Tribunal du travail du Brabant wallon (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – PR/Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)****(Lieta C-335/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/37)

Tiesvedības valoda – franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 313, 21.9.2020.**Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 25. janvāra rīkojums (Oberlandesgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Österreichische Apothekerkammer/HA****(Lieta C-407/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 443, 21.12.2020.**Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 22. janvāra rīkojums (Rechtbank Noord-Holland (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – P/Swiss International Air Lines AG****(Lieta C-512/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/39)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 443, 21.12.2020.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2021. gada 17. februāra spriedums – *Ryanair*/Komisija

(Lieta T-238/20) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Gaisa transporta tirgus Zviedrijā, no Zviedrijas un uz Zviedriju – Aizdevumu garantijas, kuru mērķis ir atbalstīt aviosabiedrības saistībā ar Covid-19 pandēmiju – Lēmums necelt iebildumus – Valsts atbalsta pasākumu pagaidu regulējums – Pasākums, kas ir paredzēts nopietnu traucējumu novēršanai kādas dalībvalsts tautsaimniecībā – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Vienlīdzīga attieksme – Samērīgums – Kritērijs par Zviedrijas iestāžu izsniegtas licences esamību – Atbalsta pozitīvās ietekmes neizsvēršana ar tā negatīvo ietekmi uz tirdzniecības apstākļiem un uz neizkropļotas konkurences saglabāšanu – LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts – Ratio legis – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2021/C 138/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ryanair DAC* (Swords, Īrija) (pārstāvji: E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating un I.-G. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, S. Noë un F. Tomat)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel un P. Dodeller), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson un J. Lundberg)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2020. gada 11. aprīļa Lēmumu C(2020) 2366 *final* par valsts atbalstu SA.56812 (2020/N) – Zviedrija – Covid-19: aizdevumu garantiju shēma par labu aviosabiedrībām.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Ryanair DAC* sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu.
- 3) Francijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 209, 22.6.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 17. februāra spriedums – Ryanair/Komisija(Lieta T-259/20) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Francijas gaisa transporta tirgus – Moratorijs civilās aviācijas nodoklim un solidaritātes nodoklim attiecībā uz aviobiļetēm, kuri jāmaksā ik mēnesi laikposmā no 2020. gada marta līdz decembrim saistībā ar Covid-19 pandēmiju – Lēmums necelt iebildumus – Atbalsts, kas paredzēts ārkārtēja notikuma radīto zaudējumu novēršanai – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Vienlīdzīga attieksme – Kritērijs par Francijas iestāžu izsniegtas licences esamību – Samērīgums – LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2021/C 138/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ryanair DAC (Swords, Īrija) (pārstāvji: E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating un I.-G. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, S. Noë un C. Georgieva-Kecsmar)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel un P. Dodeller)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2020. gada 31. marta Lēmumu C(2020) 2097 final par valsts atbalstu SA.56765 (2020/N) – Francija – Covid-19 – Moratorijs aeronavigācijas nodokļiem par labu sabiedriskā gaisa transporta uzņēmumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Ryanair DAC sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu.
- 3) Francijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 215, 29.6.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 12. februāra rīkojums – sprd.net/EUIPO – Shirtlabor (“I love”)(Lieta T-19/20) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “I love” – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts – Deleģētās regulas (ES) 2018/625 16. panta 1. punkta a) apakšpunkta nepiemērojamība – Pierādījumu pieņemamība – Regulas 2017/1001 97. panta 1. punkts – Objektivitāte – Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2021/C 138/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: sprd.net AG (Leipciga, Vācija) (pārstāvis: J. Hellenbrand, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Shirlabor GmbH (Minstere, Vācija) (pārstāvis: O. Wallscheid, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 18. oktobra lēmumu lietā R 5/2019-5) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Shirlabor un sprd.net.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) sprd.net AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Shirlabor GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 68, 2.3.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 11. februāra rīkojums – Fryč/Komisija

(Lieta T-92/20) (¹)

(Ārpuslīgumiskā atbildība – Valsts atbalsts – Grupu atbrīvojumu regulas – Programma attiecībā uz atbalstu, ko Čehijas iestādes piešķir konkrētiem uzņēmumiem – Komisijas lēmums, ar ko apstiprināta minētā programma – Prasība atcelt aktu, kas noraidīta kā novēlota – Kaitējums, kas esot nodarīts ar Komisijas un Savienības tiesu darbībām – Noilgums – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama – Cēloņsakarība – Daļēji acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2021/C 138/43)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Petr Fryč (Pardubice, Čehijas Republika) (pārstāve: Š. Oharková, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsmar un K. Walkerová)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts, pirmkārt, ar to, ka ir pieņemta Komisijas Regula (EK) Nr. 800/2008 (2008. gada 6. augusts), kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (OV 2008, L 214, 3. lpp.), otrkārt, ar to, ka ir pieņemts Komisijas 2007. gada 3. decembra lēmums, un ar šā lēmuma nepublicēšanu, treškārt, ar trūkumiem veidā, kā Komisija ir izskatījusi laikposmā no 2016. līdz 2018. gadam iesniegtās prasītāja sūdzības un, ceturtkārt, ar 2019. gada 5. septembra rīkojumu Fryč/Komisija (C-230/19 P, nav publicēts, EU:C:2019:685) un 2019. gada 15. janvāra rīkojumu Fryč/Komisija (T-513/18, nav publicēts, EU:T:2019:22).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

- 2) Par Čehijas Republikas pieteikumu par iestāšanos lietā nav jālemj.
- 3) Petr Fryč sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, izņemot ar pieteikumiem par iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus.
- 4) Petr Fryč un Komisija savus ar pieteikumu par iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus sedz paši.

(¹) OV C 161, 11.5.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 11. februāra rīkojums – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (“COOL GIRL”)

(Lieta T-176/20) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Apstrīdēta lēmuma atsaukšana – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2021/C 138/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sam McKnight Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (P. Sipos, pārstāvis)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Carolina Herrera Ltd (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: E. Stoyanov Edissonov un I. Robledo McClymont, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 689/2019-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Carolina Herrera un Sam McKnight.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus, kā arī atlīdzina Sam McKnight Ltd un Carolina Herrera Ltd tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 191, 8.6.2020.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 8. februāra rīkojums – PNB Banka/ECB

(Lieta T-230/20 R)

(Pagaidu noregulējums – Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – ECB uzticētie īpašie uzraudzības uzdevumi – Lēmums par kredītiestādes licences anulēšanu – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamības neesamība)

(2021/C 138/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PNB Banka AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: F. Bonnard, V. Hümpfner un C. Hernández Saseto)

Persona, kas iestājusies lietā, atbildētājas prasījumu atbalstam: Latvijas Republika (pārstāvji: K. Pommere, V. Soņeca un E. Bārdiņš)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek lūgts apturēt ECB 2020. gada 17. februāra lēmuma, ar ko ir anulēta prasītājas licence, piemērošanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2020. gada 19. decembrī – Komisija/CEVA u.c.

(Lieta T-748/20)

(2021/C 138/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Estrada de Solà un M. Ilkova, kuriem palīdz E. Bouttier, advokāts)

Atbildētāji: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francija), SELARL TCA, kreditoru interešu pārstāve CEVA aizsardzības procedūrā (Saint-Brieuc, Francija) un SELARL AJIRE, CEVA aizsardzības plāna izpildes uzraudzības komisārs (Rennes, Francija)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest CEVA, ko pārstāv tās priekšsēdētājs, samaksāt prasītājai summu 234 491,02 EUR apmērā, kas atbilst pamatsummai 168 220,16 EUR apmērā un nokavējuma procentiem 66 270,86 EUR apmērā;
- piespriest CEVA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota prasības pieteikuma pamatotība, kas izriet no šķirējklauzulas dotācijas līgumā Nr. Q5RS-2000-31334, kura 5. pantā ir noteikts, ka tikai Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (tagad – “Eiropas Savienības Vispārējā tiesa”) un apelācijas gadījumā – Eiropas Kopienu Tiesas (tagad – “Eiropas Savienības Tiesa”) kompetencē ir visi strīdi starp Kopienu (tagad – “Savienība”), no vienas puses, un līgumslēdzējiem, no otras puses, saistībā ar minētā līguma spēkā esamību, piemērošanu vai jebkādu tā interpretāciju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pienākums iecelt CEVA aizsardzības plāna izpildes uzraudzības komisāru un kreditoru interešu pārstāvi aizsardzības procedūrā atbilstoši pret to uzsāktajai aizsardzības procedūrai. Proti, prasītāja uzskata, ka, tā kā šī prasība tika celta pēc aizsardzības plāna pieņemšanas, kreditoram tas liek apšaubīt – kā pārbaudes un prasījumu atzīšanas procedūrā iesaistītās struktūras – ne tikai aizsardzības plāna izpildes uzraudzības komisāru, bet arī kreditoru interešu pārstāvi aizsardzības procedūrā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota CEVA veiktā krāpšana un būtiski finanšu pārkāpumi, kas esot konstatēti revīzijā. Prasītāja it īpaši apgalvo, ka Francijas tiesas ir norādījušas, ka krāpnieciskie paziņojumi par tiem dažādiem projektiem, par kuriem CEVA saņēma Eiropas Savienības dotācijas, veltīto stundu skaitu ir pēdējās minētās līgumsaistību pārkāpums. Tādējādi CEVA veikto krāpniecisko darbību rakstura dēļ pastāvēt prasītājas izsniegto avansu atmaksāšanas pienākums.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – EVH/Komisija

(Lieta T-53/21)

(2021/C 138/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EVH GmbH (Halle (Zāle), Vācija) (pārstāvji: I. Zenke un T. Heymann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas E.ON/Innogy saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);
- uzdot atbildētājai izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājai saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: apstiprināšanas lēmumā esot pieļautas formālas nepilnības.

- Atbildētājas apstiprinātā, šeit apstrīdētā, apvienošanās M.8870 esot kļūdaini nošķirta no vienotā un kopējā E.ON SE (E.ON) un RWE AG (RWE) apvienošanās darījuma, ar kuru ir veikta vērtības radīšanas posmu enerģētikas nozarē sadale. Kopējais darījums esot cieši ar to saistīts un tā ietvaros papildus tam, ka RWE piederošais meitasuzņēmums Innogy SE (Innogy) pārejot E.ON, RWE arī īstenojot E.ON ražošanas aktīvu iegādi (lieta M.8871), ko atbildētāja ir apstiprinājusi atsevišķi, un RWE ar *Bundeskartellamt* [Federālā karteļu biroja] atļauju iegūstot 16,67 % E.ON daļu. Turklāt atbildētāja neesot prasītāju nopietni uzklusējusi un lēmumu esot pamatojusi novēloti un nepilnīgi.

2. Otrais prasības pamats: atbildētāja neesot pietiekami izzinājusi lietas apstākļus.

- Atbildētāja, nosakot konkrēto produktu tirgu attiecībā uz Vācijas mājsaimniecību un mazo uzņēmumu lietotāju elektroenerģijas un gāzes apgādi neesot izpētījusi, kā produktu viendabīgums pircēju uztverē, izmantošanas mērķa vienvērtīgums un citi svarīgi mājsaimniecību un mazo uzņēmumu lietotāju apgādes faktori ietekmē produktu tirgu definēšanu. Tādējādi tā kļūdaini esot aplūkojusi atsevišķus piegādes tirgus pamatapgādei un piegādei saskaņā ar īpašiem līgumiem.

- Definējot ģeogrāfisko tirgu atbildētāja neesot izskaidrojusi, kā ir veidota mājsaimniecību un mazo uzņēmumu lietotāju apgāde no piedāvājuma un pieprasījuma viedokļa teritoriālā aspektā un līdz ar to neesot ievērojusi faktiski lokālo struktūru, kas variējošā atkarībā no attiecīgajiem pasta indeksiem.
 - Attiecībā uz tirgus apstākļiem mājsaimniecību un mazo uzņēmumu lietotāju lokālajos tirgos neesot (pareizi) veikta izziņa par E.ON un Innogy klientu portfeļu apvienošanu to tradicionālajās piegādes zonās, E.ON dominējošais stāvoklis centrālajos izplatīšanas kanālos Google, Verivox un Check24 un spēja izstumt pakalpojumu sniedzējus trešās personas.
 - Arī veiktā izziņa attiecībā uz darbību tīklu jomā neesot pietiekama. Tas attiecoties gan uz E.ON izplatību tirgū saistībā ar tīkla aprīkojumu, pakalpojumiem un informācijas tehnoloģijas sagādi un tās pašas ar tīklu saistīto pakalpojumu piedāvājumu trešajām personām sadales sistēmu ekspluatācijā, gan arī uz konkurenci attiecībā uz pašām sadales sistēmām (tā saucamā, konkurence koncesiju jomā). Neesot vai esot nepareizi prognozētas it īpaši Innogy kā E.ON konkurenta statusa zaudēšanas sekas nākotnē konkurencē koncesiju jomā.
 - Darbība inovāciju jomā E.ON dominētā izplatīšanas un darbības tīklu jomā savienojuma punktā esot analizēta tikai izlases veidā, tostarp ņemot vērā mērījumu jomas nozīmi piekļuves iespējas inovatīviem produktu risinājumiem nodrošināšanā un E.ON lomu šajā ziņā. Attiecībā uz strauji augošo E-Mobility konkrētāk esot aplūkota vienīgi uzlādes kolonnu uz autoceļiem ekspluatācija, kas tomēr esot tikai tirgus segments. Svarīgās nākotnes tēmas lieli dati un inovatīvie (paketes) produkti esot aplūkoti tikai stipri saīsinātā veidā.
 - Nepieļaujamā kārtā novērtējuma pamatā kopumā esot uz pagātņi vērsti apsvērumi. Neesot izziņāta ietekme attiecībā uz turpmākajiem gadiem (piemēram, paaugstinātā tīkla attīstības speciālistu trūkuma, pieaugošās datu nozīmes dēļ utt.).
3. Trešais prasības pamats: atbildētāja – tostarp savas nepilnīgi veiktās izziņas dēļ – esot saturiski acīmredzami kļūdaini uzskatījusi, ka apvienošanās ir saderīga ar konkurenci.
- Atbildētāja esot acīmredzami kļūdaini noteikusi produkta izplatīšanas mājsaimniecību un mazo uzņēmumu lietotājiem tirgus robežas, jo tā neesot elektroenerģijas piegādes mājsaimniecību un mazo uzņēmumu lietotājiem, balstoties uz pamatapgādes klientiem un klientiem ar specializētiem līgumiem, definējusi kā vienotu tirgu.
 - Atbildētāja sistemātiski nepareizi novērtējot E.ON tirgus varu attiecībā uz mājsaimniecību un mazo uzņēmumu lietotāju elektroenerģijas un gāzes apgādi, jo tā – jau kļūdaini aplūkodama vienīgi piegādes saskaņā ar specializētajiem līgumiem – maldīgi pieņēmot viena valsts mēroga tirgus, nevis daudzu lokālo tirgu pastāvēšanu. Šādi tā bez vērības atstāj E.ON (augošās) lokālās tirgus daļas daudzviet 70 % un lielākā apmērā.
 - Atbildētāja arī kļūdaini klasificējot E.ON ģeogrāfiski plašo klātbūtni un dominējošo stāvokli konkurencē par tīkla koncesijām kā tādu, kas neizraisa bažas, it īpaši nepareizi novērtējama negatīvās sekas attiecībā uz konkurenci, kas izriet no Innogy konkurenta statusa zaudēšanas.
 - Nepareizi diferencējot dažādos produktu tirgus mērījumu jomā, netiekot atzīta E.ON tirgus vara, un līdz ar to arī tiekot par zemu novērtēts kaitējums konkurenci attiecībā uz darbību inovāciju jomā. Tas pats attiecoties uz E-Mobility sfēru, kurā tikai izlases veidā tiekot atzītas negatīvas sekas attiecībā uz uzlādes kolonnu uz autoceļiem ekspluatāciju.
 - Atbildētāja acīmredzami kļūdaini bez vērības atstājot arī no konkurences viedokļa kaitīgo ietekmi, kas izrietot no E.ON piekļuves uzlabošanas vēl vairāk datiem.
 - Atbildētāja neņemot vērā, ka vērtības radīšanas posmu enerģētikas nozarē sadale starp E.ON un RWE, par kuru ir panākta vienošanās saturiski saistītajā kopējā apvienošanas darījumā, ietverot ar LESD 101. pantu nesaderīgu konkurences ierobežojumu.

- Visbeidzot atbildētājas noteiktās minimālās saistības, kas saistībā ar Vācijas tirgu esot attiecinātas tikai uz specifiskajiem segmentiem – apsildes elektroenerģiju un uzlādes kolonnām uz autoceļiem, nevarot kļedēt bažas saistībā ar konkurenci. Tās vispār neskarot tirgus, kuriem apvienošanās dēļ esot nodarīts kaitējums, un tām neesot nekādas nozīmes konkurences aizsardzības nodrošināšanā.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – Stadtwerke Leipzig/Komisija

(Lieta T-55/21)

(2021/C 138/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Stadtwerke Leipzig GmbH* (Leipciga, Vācija) (pārstāvji: *I. Zenke* un *T. Heymann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas *E.ON/Innogy* saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);
- uzdot atbildētājai izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājai saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai ir izvirzīti trīs pamati, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-53/21 *EVH/Komisija*.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – TEAG/Komisija

(Lieta T-56/21)

(2021/C 138/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *TEAG Thüringer Energie AG* (Erfurte, Vācija) (pārstāvji: *I. Zenke* un *T. Heymann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas *E.ON/Innogy* saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);

- uzdot atbildētājam izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai ir izvirzīti trīs pamati, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-53/21 EVH/Komisija.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – GWS Stadtwerke Hameln/Komisija

(Lieta T-58/21)

(2021/C 138/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Vācija) (pārstāvji: I. Zenke un T. Heymann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas E.ON/Innogy saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);
- uzdot atbildētājam izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai ir izvirzīti trīs pamati, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-53/21 EVH/Komisija.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – eins energie in sachsen/Komisija

(Lieta T-59/21)

(2021/C 138/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Vācija) (pārstāvji: I. Zenke un T. Heymann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas *E.ON/Innogy* saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);
- uzdot atbildētājai izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājai saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai ir izvirzīti trīs pamati, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-53/21 *EVH/Komisija*.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – *Naturstrom/Komisija*

(Lieta T-60/21)

(2021/C 138/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Naturstrom AG (Diseldorfā, Vācija) (pārstāvji: I. Zenke un T. Heymann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas *E.ON/Innogy* saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);
- uzdot atbildētājai izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājai saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai ir izvirzīti trīs pamati, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-53/21 *EVH/Komisija*.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – EnergieVerbund Dresden/Komisija**(Lieta T-61/21)**

(2021/C 138/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *EnergieVerbund Dresden GmbH* (Drēsdene, Vācija) (pārstāvji: I. Zenke un T. Heymann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas *E.ON/Innogy* saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);
- uzdot atbildētājai izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājai saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai ir izvirzīti trīs pamati, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-53/21 *EVH/Komisija*.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – GGEW/Komisija**(Lieta T-62/21)**

(2021/C 138/54)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG* (Bensheim, Vācija) (pārstāvji: I. Zenke un T. Heymann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar ko ir konstatēta koncentrācijas *E.ON/Innogy* saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.);
- uzdot atbildētājai izsniegt procedūras dokumentus attiecībā uz lietām M.8870 un M.8871 saistībā ar sarunām starp atbildētāju un apvienošanās dalībniekiem pirms un pēc apvienošanās procedūras, katras darījuma daļas atsevišķo paziņošanu un atbildētājas viedokļa maiņu procedūras gaitā;

- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam saistībā ar tiesvedību radušos izdevumus par advokāta pakalpojumiem un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai ir izvirzīti trīs pamati, kuri ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-53/21 *EVH/Komisija*.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – *Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija*

(Lietā T-63/21)

(2021/C 138/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH* (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis: C. *Schalast*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu lietā M.8870;
- Vispārējās tiesas Reglamenta 68. panta (5) izpratnē šo lietu un lietas par prasībām attiecībā uz to pašu lēmumu M.8871 saturiskās saistības dēļ kumulatīvi apvienot galīgā nolēmuma taisīšanai;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības par Komisijas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar kuru tika konstatēta koncentrācijas *E.ON/Innogy* saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.), pamatojumam prasītāja izvirza būtībā vienu pamatu, proti, par Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ normu pārkāpumu. To darot tā pamatojas uz šādiem argumentiem:

1. Koncentrācijas projekta sadalīšana trijos darījumos.

- Ar koncentrācijas projekta patvaļīgo sadalīšanu atbildētāja pārkāpjot Eiropas Savienības Līgumus un Apvienošanās regulas normas. Tā it īpaši neesot ievērojusi procedūras noteikumus apvienošanās tiesību jomā un tādējādi neesot ņēmusi vērā lēmuma pieņemšanai būtiskus apstākļus vai neesot tos ņēmusi vērā pareizi. Pie minētā esot pieskaitāms it īpaši tas, ka neesot ņemta vērā juridiskā, ekonomiskā un faktiskā saistība kopējā koncentrācijas projekta ietvaros, tas, ka darījums esot kļūdaini kvalificēts kā aktīvu apmaiņa, tas, ka neesot ņemta vērā atlīdzības par *RWE AG* dalību *E.ON SE* 16,67 % apmērā ietekme uz konkurenci, kā arī tas, ka esot kļūdaini novērtēta darījuma ietekme uz konkurenci.

2. Koncentrācijas projekta un tā ietekmes uz Eiropas iekšējo tirgu nepareizs novērtējums.

- Atbildētāja arī neesot pienācīgi noteikusi tirgus robežas. Turklāt tā esot balstījusies uz nepareizu izpratni par novērtējuma brīvību attiecībā uz darījuma ietekmi un esot nepareizi novērtējusi ietekmi uz konkurenci. Šajā ziņā tā piedevām balstoties uz objektīvi kļūdainu faktisko pamatu. Tādējādi atbildētāja aplami secinot, pirmkārt, ka koncentrāciju varēja izvērtēt pa daļām un, otrkārt, ka tai nav nelabvēlīgas ietekmes uz konkurenci Kopienas mērogā.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – Mainova/Komisija

(Lieta T-64/21)

(2021/C 138/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mainova AG (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis: C. Schalast, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu lietā M.8870;
- Vispārējās tiesas Reglamenta 68. panta (5) izpratnē šo lietu un lietas par prasībām attiecībā uz to pašu lēmumu M.8871 saturiskās saistības dēļ kumulatīvi apvienot galīgā nolēmuma taisīšanai;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību par Komisijas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar kuru tika konstatēta koncentrācijas E.ON/Innogy saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.), ir izvirzīts viens pamats, kas ir būtībā identisks vai līdzīgs pamatam, kurš izvirzīts lietā T-63/21 *Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija*.

Prasība, kas celta 2021. gada 29. janvārī – enercity/Komisija

(Lieta T-65/21)

(2021/C 138/57)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: enercity AG (Hannovere, Vācija) (pārstāvis: C. Schalast, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 17. septembra lēmumu lietā M.8870;

- Vispārējās tiesas Reglamenta 68. panta (5) izpratnē šo lietu un lietas par prasībām attiecībā uz to pašu lēmumu M.8871 saturiskās saistības dēļ kumulatīvi apvienot galīgā nolēmuma taisīšanai;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību par Komisijas 2019. gada 17. septembra lēmumu, ar kuru tika konstatēta koncentrācijas E.ON/Innogy saderība ar iekšējo tirgu, lieta M.8870 (OV 2020, C 379, 16. lpp.), ir izvirzīts viens pamats, kas ir būtībā identisks vai līdzīgs pamatam, kurš izvirzīts lietā T-63/21, *Stadtwerke Frankfurt am Main/Komisija*.

Prasība, kas celta 2021. gada 28. janvārī – QA/Komisija

(Lieta T-68/21)

(2021/C 138/58)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: QA (pārstāvis: C. Roth, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt [QA] summu 397 038,3 EUR apmērā par mantisko kaitējumu, kas tai nodarīts Komisijas pieļautā samērīguma, labas pārvaldības un tiesību uz aizstāvību principu, kuri izriet no Eiropas Savienības tiesībām, pārkāpuma dēļ;
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt [QA] summu 100 000 EUR apmērā par morālo kaitējumu, kas tai nodarīts samērīguma principa, kas izriet no Eiropas Savienības tiesībām, pārkāpuma dēļ;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp neatgūstamos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi četrus pamatus, no kuriem pirmie trīs ir par mantisko kaitējumu, kas tai esot nodarīts ar tās faktiskā un nākotnē iegūstamā atalgojuma iztrūkumu, un ceturtais pamats ir par morālo kaitējumu, kas tai esot nodarīts tās reputācijas aizskāruma dēļ.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Komisijas pieļauts samērīguma principa pārkāpums, kas tādējādi ir uzskatāms par nelikumību, kuras autore ir Komisija un kura esot nodarījusi zaudējumus prasītājai.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Eiropas Komisijas pieļauts tiesību uz aizstāvību pārkāpums, kas tādējādi ir uzskatāms par nelikumību, kuras autore ir Komisija un kura esot nodarījusi zaudējumus prasītājai.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Eiropas Komisijas pieļauts labas pārvaldības principa pārkāpums, kas tādējādi ir uzskatāms par nelikumību, kuras autore ir Komisija un kura esot nodarījusi zaudējumus prasītājai.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Eiropas Komisijas pieļauts samērīguma principa pārkāpums, kas tādējādi ir uzskatāms par nelikumību, kuras autore ir Komisija un kura esot nodarījusi zaudējumus prasītājai.
-

Prasība, kas celta 2021. gada 4. februārī – PIC CO/EUIPO – Haribo Ricqls Zan (“P.I.C. Co.”)**(Lieta T-73/21)**

(2021/C 138/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PIC CO AD (Kazichene, Bulgārija) (pārstāve: A. Ivanova, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Haribo Ricqls Zan (Marseļa, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “P.I.C. Co.” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 15 400 138

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 27. novembra lēmums lietā R 1847/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu.

Izvirzītais pamats

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 4. februārī – QC/Komisija**(Lieta T-77/21)**

(2021/C 138/60)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: QC (pārstāvis: F. Moyses, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt netiešo noraidošo lēmumu, kas ir pieņemts 2020. gada 8. novembrī;

— izdot rīkojumu pārrēķināt [QC] pensijas tiesības ar 2020. gada 1. maiju, pamatojoties uz visām viņa reālajām iemaksām Spānijas sociālās apdrošināšanas sistēmā;

- piešķirt prasītājam summu, kas atbilst atšķirībai starp pārrēķināto viņa pensijas summu un faktiski [QC] saņemto apmēru, par laika posmu no 2020. gada 1. maija līdz iepriekš minētā pensijas tiesību pārrēķina dienai, šai summai pieskaitot likumā noteiktos procentus, ja ne – sākot no sūdzības iesniegšanas dienas, ja ne – tad no šīs prasības celšana dienas, ar atrunu, ka šī summa tiek palielināta par mēnešiem pēc 2021. gada janvāra, līdz netiešā noraidošā apstrīdētā lēmuma atcelšanai;
- piešķirt prasītājam summu 25 000 EUR (divdesmit pieci tūkstoši euro) apmērā par mantisko kaitējumu;
- piešķirt prasītājam summu 50 000 EUR (piecdesmit tūkstoši euro) apmērā par morālo kaitējumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 45. un 48. pants, kuros ir noteikta darba ņēmēju pārvietošanās brīvība un sociālo tiesību aizsardzība darba ņēmēju brīvas pārvietošanās ietvaros, un, precīzāk, tiek apgalvots, ka esot pārkāpta Eiropas Savienības pilsoņa, kurš strādāja starptautiskā organizācijā, šādi īstenojot savu pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā, sociālo tiesību aizsardzība. Prasītājs uzskata, ka šis pārkāpums izpaužas arī kā citu Eiropas Savienības tiesību normu pārkāpums, tostarp:
 - Padomes Regulas (EEK) (1971. gada 14. jūnijs) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā (OV 1971, L 149, 2. lpp.), pārkāpums;
 - Eiropas savienības Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 7. panta un 11. pielikuma 2. punkta pārkāpums un
 - Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.) 6. panta pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītājam esot nodarīts mantisks un morāls kaitējums, ko tas cietis viņa tiesību uz pensiju neatzīšanas dēļ.

Prasība, kas celta 2021. gada 12. februārī – Paesen/EĀDD

(Lieta T-88/21)

(2021/C 138/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sandra Paesen (Beersel, Beļģija)* (pārstāve: *M. Casado García-Hirschfeld*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 10. aprīļa lēmumu par pārcelšanu amatā, kas nav saistīts ar vadību, un, pakārtoti, atcelt pārbaudes laika nobeiguma ziņojumu, kas tika apstiprināts ar šo pašu lēmumu;
- atcelt iecelējinstiucijas 2020. gada 12. maija lēmumu noraidīt sūdzības iesniedzējas 2020. gada 17. janvārī, pamatojoties uz Civildienestu noteikumu 24. pantu, iesniegto lūgumu sniegt palīdzību;

- vajadzības gadījumā atcelt 2020. gada 4. novembra lēmumu, ar ko tika noraidīta sūdzība, ko prasītāja bija iesniegusi Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē;
- atļūdzināt prasītājam finansiālo un morālo kaitējumu, ko, kā prasītāja uzskata, viņa ir cietusi psiholoģiskās vardarbības un administrācijas nelikumīgās rīcības dēļ;
- piespriest atbildētājam atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai, ciktāl tā attiecas uz tiesību akta atcelšanu, prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz pamattiesību uz labu pārvaldību un tiesību tikt uzklusītam pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pilnvaru nepareizu izmantošanu.
2. Otrais pamats attiecas uz Komisijas lēmuma par vidēja līmeņa vadību C (2008) 5028/2 11. panta un EĀDD ģenerālsēkretāra 2019. gada 15. novembra lēmuma par iecelējinstitūcijai, institūcijai, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, ADMIN, piešķirto pilnvaru īstenošanu un deleģēšanu (2019) 31, un acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
3. Trešajam pamatam ir divas daļas.
 - Pirmā daļa attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu, kas izriet no Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 25. panta, neizpildi, Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
 - Otrā daļa attiecas uz Civildienesta noteikumu 26. panta neievērošanu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
4. Ceturtais pamats attiecas uz cieņas aizskārumu un pienācīgu darba apstākļu, rūpības pienākuma un jebkāda veida psiholoģiskās vardarbības aizlieguma neievērošanu.

Prasība, kas celta 2021. gada 13. februārī – *Creaticon/EUIPO – Paul Hartmann* (“SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE”)

(Lieta T-93/21)

(2021/C 138/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Creaticon d.o.o.* (Zagreba, Horvātija) (pārstāvis: *P. Krmpotić*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Paul Hartmann AG* (Heidenheima, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību Nr. 1 424 199

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2020. gada 2. decembra lēmums lietā R 847/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atļaut attiecīgās preču zīmes reģistrāciju Nr. 1 424 199 attiecībā uz 3. klasē ietilpstošajām attiecīgajām precēm;
- pakārtoti – atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 15. februārī – Portugāle/Komisija

(Lieta T-95/21)

(2021/C 138/63)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki:

Prasītāja: Portugāles Republika (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji: *L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego* un *A. M. Soares de Freitas*, pārstāvji, kam palīdz *M. Gorjão-Henriques* un *A. Saavedra*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- izdot rīkojumu par to, ka atbilstoši šajā prasības pieteikumā lūgtajam šīs lietas materiāliem ir jāpievieno administratīvās procedūras, kurā pieņemts apstrīdētais lēmums, dokumentācija;
- atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 4. decembra Lēmuma C(2020)8550 *final* "Par valsts atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle piemērojusi par labu Madeiras Brīvajai zonai (MBZ) – III shēma" 1. pantu un 4.–6. pantu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus:

- 1) Pirmais pamats ir par to, ka esot pieļauta tiesību kļūda, jo strīdīgais pasākums, būdams vispārpiemērojams, nevis selektīvs, neesot uzskatāms par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 2) Otrais pamats ir par to, ka Komisija katrā ziņā neesot pierādījusi, ka ir izpildīti nosacījumi par konkurences kropļošanu un par ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- 3) Trešais pamats ir par to, ka esot pieļauta tiesību kļūda saistībā ar LESD 108. panta un Regulas (ES) 2015/1589 21.–23. panta piemērošanu, jo runa ir par pastāvošu atbalstu.

- 4) Ceturtais pamats ir par to, ka pārsūdzētajā lēmumā esot pieļauta tiesību kļūda, jo Madeiras Brīvās zonas (MBZ) III shēma ir īstenota atbilstoši Komisijas 2007. un 2013. gada lēmumiem un LESD 107. un 108. pantam.
- 5) Piektais pamats ir par to, ka pārsūdzētajā lēmumā esot pieļauta kļūda attiecībā uz faktiem un/vai nepietiekami norādīts pamatojums, jo nodokļu režīma prasības un to kontrole, ko veic valsts iestādes, ir pienācīgas, lai nodrošinātu MBZ III shēmas kontroli.
- 6) Sestais pamats ir par to, ka pārsūdzētajā lēmumā esot pieļauta kļūda attiecībā uz faktiem un/vai nav norādīts pamatojums, jo Portugāles Republika ir īstenojusi kontroles jautājumā par darbavietu radīšanas/saglabāšanas nosacījuma izpildi.
- 7) Septītais pamats ir par to, ka esot pārkāpti vispārīgie Savienības tiesību principi. Konkrēti prasītāja apgalvo, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību, pārkāpti tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības principi, kā arī neesot norādīts pamatojums.

**Prasība, kas celta 2021. gada 17. februārī – Construcciones Electromecanicas Sabero/EUIPO –
Magdalenas de las Heras (“Heras Bareche”)**

(Lieta T-99/21)

(2021/C 138/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Madride, Spānija) (pārstāvji: I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre un D. Liern Cendrero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Heras Bareche” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 979 710

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 2. decembra lēmums lietā R 1019/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini piemērots Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts;
- atrisināt strīdu, piešķirot aizsardzību visām Eiropas Savienības (grafiskas) preču zīmes Nr. 17 979 10 “Heras Bareche” reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 30. un 35. klasē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus, tostarp ar prasītājas pārstāvību šajā tiesvedībā saistītos izdevumus.

Izvirzītais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 19. februārī – Ryanair/Komisija**(Lieta T-111/21)**

(2021/C 138/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ryanair DAC (Swords, Īrija) (pārstāvji: E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating un I. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2020. gada 30. novembra lēmumu par valsts atbalstu SA.55373 (2020/N) – Horvātija – Covid-19: Kaitējuma novēršana Croatia Airlines ⁽¹⁾, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas lēmumā ir pārkāpti LESD īpašie noteikumi un Savienības tiesību vispārēji principi, kas bijuši Savienības gaisa transporta jomas liberalizācijas pamatā kopš 80. gadu beigām (proti, nediskriminācijas, pakalpojumu sniegšanas brīvības un brīvības veikt uzņēmējdarbību principi ⁽²⁾).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunktu un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvērtējot atbalsta samērīgumu ar Covid-19 krīzes radīto kaitējumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav uzsākusi formālas izmeklēšanas procedūru, neraugoties uz nopietnajām grūtībām, un ir pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ OV 2021, C 17, 3. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Savienībā (pārstrādātā versija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2008, L 293, 3.–20. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – Suez/Komisija**(Lieta T-121/21)**

(2021/C 138/66)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Suez (Parīze, Francija) (pārstāvji: O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Théophile, G. Aubron un O. Chriqui, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību par Komisijas 2020. gada 17. decembra Lēmumu C(2020) 8969, ar ko tika noraidīts viņa lūgums, pirmkārt, konstatēt, ka *Veolia Environnement S.A.* ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punktu, iegādājoties 29,9 % no *Suez* kapitāldaļām bez iepriekšējas Komisijas atļaujas saņemšanas, un, otrkārt, pieņemt pagaidu pasākumu attiecībā uz šo sabiedrību saskaņā ar minētās regulas 8. panta 5. punkta a) apakšpunktu, prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz pamatojuma atbilstoši LESD 296. pantam neesamību. Prasītājs norāda, ka Komisija neesot izpildījusi LESD 296. panta prasības, pieņemot lēmumu, no kura argumentācijas nedz prasītājs, nedz Vispārējā tiesa nevarot saprast iemeslus, kādēļ Komisija uzskatīja, ka ir piemērojama EK Apvienošanās regulas 7. panta 2. punktā paredzētā automātiskā atkāpe. Prasītājs arī apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā esot norādīts pretrunīgs pamatojums EK Apvienošanās regulas 7. panta 1. punkta piemērošanai attiecībā uz prasītāja kapitāldaļu 29,9 % apmērā iegādi. Visbeidzot prasītājs uzskata, ka apstrīdētais lēmums bez pietiekama pamatojuma esot novirzījies no Tiesas pastāvīgās judikatūras attiecībā uz principu, ka izņēmums no EK Apvienošanās regulas 7. panta 2. punktā paredzētās apturošās iedarbības ir jāpiemēro šauri.
2. Otrais pamats attiecas uz EK Apvienošanās regulas 7. panta 2. punkta pārkāpumu. Prasītājs šajā ziņā uzskata, ka Komisija esot pārkāpusi šo tiesību normu, uzskatot, pirmkārt, ka šajā tiesību aktā paredzētais izņēmums ir jāpiemēro visam vienotajam koncentrācijas darījumam, ko bija iecerējusi *Veolia*, visiem darījumiem, lai gan šim izņēmumam acīmredzami nebija mērķa un tātad tas nebija piemērojams šim darījumam, un, otrkārt, ka uz visiem juridiskajiem darījumiem, kas veidoja vienu vienotu koncentrācijas darījumu, būtu jāattiecas vienam un tam pašam tiesiskajam regulējumam saskaņā ar šo pantu. Prasītājs arī uzskata, ka tas, ka Komisija piemēroja šajā tiesību normā paredzēto izņēmumu privātai vērtspapīru iegādei no viena pārdevēja, esot šī tiesību akta papildu pārkāpums. Visbeidzot prasītājs pārmet Komisijai, ka tā uzskatīja, ka *Veolia* bija izpildījusi nosacījumu, kas saistīts ar paziņošanu bez kavēšanās par koncentrācijas darījumu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("EK Apvienošanās regula") (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – QI/Komisija

(Lieta T-122/21)

(2021/C 138/67)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: QI (pārstāvis: *N. de Montigny*, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt prasītājas galīgos karjeras novērtējuma ziņojumus par 2018. un 2019. gadu;
- atcelt, ciktāl nepieciešams, lēmumu, ar kuru tika noraidīta 2020. gada 16. novembra sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota piemērojamo vispārīgo īstenošanas noteikumu neievērošana. Attiecībā uz novērtējuma ziņojumu par 2018. gadu prasītāja apgalvo, ka pārsūdzības posmā ir veikta nelikumīga darba apmierinošā snieguma pārskatīšana. Attiecībā uz novērtējuma ziņojumu par 2019. gadu prasītāja kritizē apelācijas novērtētāja iesaistīšanos agrīnā stadijā. Visbeidzot, attiecībā uz abiem ziņojumiem prasītāja apgalvo, ka tās gadījumā ir pieļauta kļūda vispārīgo īstenošanas noteikumu 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta un šo pašu noteikumu 4. panta interpretācijā un piemērošanā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota objektivitātes un neitralitātes pienākuma neievērošana, pienākuma sniegt palīdzību un labas pārvaldības pienākuma neievērošana, Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 21.a panta pārkāpums, kā arī procesa sagrozīšana vai ļaunprātīga izmantošana.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, būtiskas faktu neprecizitātes, ļaunprātīgi apgalvojumi, kas nav saistīti ar objektīviem faktiem, un lojalitātes pienākuma jēdziena neievērošana.

Prasība, kas celta 2021. gada 25. februārī – Mariani u.c./Parlaments

(Lieta T-124/21)

(2021/C 138/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Thierry Mariani* (Parīze, Francija) un 22 citi prasītāji (pārstāvis: *F. Wagner*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, EURATOM) 2020/2223 (2020. gada 23. decembris), ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai izmeklēšanas efektivitāti (OV 2020, L 437, 49. lpp.), 1. pantu un, konkrētāk, ar to grozītās un papildinātās regulas 3. panta 11. punktu, 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, 5. panta 1. punktu, 7. panta 3.a punktu un 9. a panta 1.–4. punktu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza vienu vienīgu pamatu, ar ko tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”), Eiropas Cilvēktiesību konvencija, judikatūrā atzītie vispārējie principi, Protokols par deputātu privilēģijām un imunitāti, Eiropas Parlamenta Reglaments un Deputātu nolikums.

Prasītāji pārmet, ka apstrīdētais akts ļauj Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) bez brīdinājuma un nekavējoši piekļūt jebkurai informācijai, kā arī deputātu un viņu palīgu telpām, nesaņemot tam neatkarīgas tiesas atļauju, kas parasti būtu nepieciešama jebkurā demokrātiskā valstī.

Prasītāji kritizē arī to, ka apstrīdētais akts ļaujot OLAF piekļūt deputātu un viņu palīgu privātām ierīcēm, kā arī informācijai par bankas kontiem un šo kontu izrakstiem.

Prasītāji uzskata, ka šādas izmeklēšanas procedūras ietvaros OLAF varēs uzsākt izmeklēšanu, balstoties tikai uz anonīmu sūdzību, un pauž bažas par to, ka deputāti, it īpaši Parlamenta opozīcijā esošie, tiktu pakļauti spiedienam, šantāžai un citādi iebiedēšanai, balstoties tikai uz anonīmu sūdzību, kas varētu dot iespēju ietekmēt viņu darbību Parlamentā.

Prasītāji arī apgalvo, ka procesuālo garantiju kontrolieris nebūt nav tāda neatkarīga institūcija, kāda attiecībā pret kriminālpolicijas izmeklētājiem būtu izmeklētājtiesnesis, jo šo kontrolieri amatā ieceļ Komisija, un viņa budžets ir atkarīgs no Komisijas. Prasītāji uzskata, ka šāda sistēma nekādi negarantē objektivitāti attiecībā pret ievēlētajiem opozīcijas pārstāvjiem, pret kuriem varētu tikt veikta OLAF izmeklēšana.

Prasītāji arī pārmet, ka ar apstrīdēto aktu tiek aizskarti vispārējie Savienības tiesību principi, kas nostiprināti Hartas 7. un 8. pantā, jo tas atļauj OLAF gūt piekļuvi informācijai, kas uz to neattiecas un kas neattiecas arī uz Parlamentu vai jebkuru citu Eiropas iestādi.

Visbeidzot, prasītāji uzskata, ka ar apstrīdēto aktu tiek aizskarti vispārējie Savienības tiesību principi, kas nostiprināti Protokola par deputātu privilēģijām un imunitāti 8. un 9. pantā, jo apstrīdētā regula ļauj OLAF neievērot deputātu imunitāti arī tad, ja neviena tiesu iestāde nav iepriekš nedz pieprasījusi, nedz – *a fortiori* – panākusi viņu parlamentārās imunitātes atcelšanu un ja neviens nav pieķerts noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietā. Prasītāji uzskata, ka apstrīdētā regula ļauj OLAF un arī to eventuāli piesaistījušajam Eiropas Parlamentam apiet Parlamenta locekļu imunitāti un neaizskaramību, lai iegūtu piekļuvi informācijai, kurai citādi OLAF nevarētu piekļūt.

Vispārējās tiesas 2021. gada 10. februāra rīkojums – Hexal/EMA

(Lieta T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Astotās palātas (paplašinātā sastāvā) priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 436, 3.12.2018.

Vispārējās tiesas 2021.gada 12. februāra rīkojums – Staciwa/Komisija

(Lieta T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 357, 21.10.2019.

Vispārējās tiesas 2021. gada 10. februāra rīkojums – *Close un Cegelec*/Parlaments**(Lieta T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Tiesvedības valoda – franču

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 12. februāra rīkojums – *Colombani*/EĀDD**(Lieta T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Tiesvedības valoda – franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV